EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 23.7.2010
KOM(2010) 395 lopullinen

2010/0212 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o …/…,

maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen hyväksynnästä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
SEK(2010) 934
SEK(2010) 933

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa yhdenmukaiset säännöt maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen (traktorit, perävaunut ja vedettävät laitteet) valmistukselle. Näin halutaan varmistaa sisämarkkinoiden toiminta ja huolehtia samalla korkeatasoisesta liikenne- ja työturvallisuudesta ja ympäristönsuojelusta. Aiemmat säädökset korvataan, jotta lainsäädäntö voidaan sovittaa yhteen sääntelyn parantamisen ja yksinkertaistamisen periaatteiden kanssa.

Tarkoituksena on parantaa ajoneuvojen turvallisuutta vahvistamalla vaatimuksia kaikille maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen luokille.

Ehdotuksella parannetaan lisäksi teollisuuden kilpailukykyä yksinkertaistamalla nykyistä tyyppihyväksyntäsäännöstöä, lisäämällä avoimuutta ja keventämällä hallinnollista rasitusta.

- **Yleinen tausta**

Monia traktorien tyyppihyväksyntään liittyviä turvallisuus- ja ympäristötekijöitä koskevat tekniset vaatimukset on yhdenmukaistettu EU:n laajuisesti, jotta vältettäisiin vaatimusten erot eri jäsenvaltioissa ja voitaisiin taata liikenne- ja työturvallisuuden ja ympäristönsuojelun korkea taso koko unionissa ja luoda yhdenmukaistettu EU-tyyppihyväksyntäjärjestelmä.

Käytettävissä on nyt uutta tekniikkaa, jota voidaan ottaa käyttöön lähitulevaisuudessa ja joka parantaa ajoneuvojen turvallisuutta merkittävästi. Esimerkki tällaisesta tekniikasta on jarrujen lukkiutumisenestojärjestelmä ABS. Tutkimustulokset osoittavat, että tällaisen tekniikan ottaminen uusien ajoneuvojen vakiovarusteeksi toisi mukanaan huomattavia etuja. Yhteisten pakollisten vaatimusten asettamisella vältettäisiin lisäksi eri jäsenvaltioissa sovellettavista erilaisista tuotestandardeista johtuva sisämarkkinoiden hajanaistuminen.

Tiedonannossaan kilpailukykyisen autoteollisuuden sääntelykehyksestä 2000-lukua varten[1] komissio toi esille myönteisen kantansa CARS 21 -työryhmän raportissa[2] esitettyyn suositukseen yksinkertaistaa kokonaisen ajoneuvon tyyppihyväksyntää koskevaa nykyistä sääntelykehystä. Kyseisen suosituksen linjan mukaisesti ehdotettavalla asetuksella yksinkertaistetaan tyyppihyväksyntälainsäädäntöä huomattavasti korvaamalla yhdellä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella 24 perusdirektiiviä (ja noin 35 niihin liittyvää muutosdirektiiviä), jotka koskevat maa- ja metsätaloudessa käytettäviin ajoneuvoihin sovellettavia teknisiä vaatimuksia.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

---

[1] KOM(2007) 22.

[2] CARS 21, *A Competitive Automotive Regulatory System for the 21st century*, ISBN 92-79-00762-9.

- Traktorien tyyppihyväksyntää säännellään nykyisin seuraavissa EU-säädöksissä: neuvoston direktiivit 74/347/ETY, 76/432/ETY, 76/763/ETY, 77/537/ETY, 78/764/ETY, 80/720/ETY, 86/297/ETY, 86/298/ETY, 86/415/ETY ja 87/402/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivit 2000/25/EY, 2003/37/EY, 2009/57/EY, 2009/58/EY, 2009/59/EY, 2009/60/EY, 2009/61/EY, 2009/63/EY, 2009/64/EY, 2009/66/EY, 2009/68/EY, 2009/75/EY, 2009/76/EY ja 2009/144/EY.

Ehdotettavalla asetuksella ja siihen liittyvillä täytäntöönpano- ja delegoiduilla säädöksillä pidetään edelleen voimassa edellä mainituissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset. Nykyisiin säädöksiin verrattuna asetuksessa on uutta se, että siinä vahvistetaan uusia vaatimuksia yhdelle kehittyneelle turvajärjestelmälle eli jarrujen lukkiutumisenestojärjestelmälle. Lisäksi päivitetään joitakin jarruihin sovellettavia vaatimuksia esimerkiksi lyhentämällä jarrutusmatkoja ja ottamalla mukaan hydrostaattiset järjestelmät. Ehdotukseen sisältyy myös erinäisiä teknisiä näkökohtia koskevia vaatimuksia niille ajoneuvoluokille, joiden osalta niitä ei vielä ole määritelty direktiivin 2003/37/EY mukaisesti. Ne vahvistetaan vastaavalle tasolle kuin edellä mainituissa direktiiveissä.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ehdotus on johdonmukainen suhteessa tieliikenteen turvallisuuden parantamista koskevaan EU:n tavoitteeseen, joka esitetään erityisesti eurooppalaisesta liikennepolitiikasta annetussa valkoisessa kirjassa.[3] Komissio antoi valkoisen kirjan vuonna 2001, ja se muodostaa yleiset puitteet liikenneturvallisuutta koskevalle eurooppalaiselle toimintaohjelmalle.

Mitä taas tulee ehdotuksen ympäristönäkökohtiin, suojelun nykytasoon ei esitetä muutoksia. Ainoa muutos on, että asetuksessa olisi viitattava liikkuvien työkoneiden päästöistä annettuun direktiiviin 97/68/EY sen sijaan, että traktoreita varten olisi omansa. Näin voitaisiin yksinkertaista nykyistä täytäntöönpanoprosessia ja säilyttää samalla keskeiset osatekijät tulevaa kehitystä varten.

Ehdotus noudattaa lainsäädännön yksinkertaistamista koskevaa EU:n strategiaa, joka julkistettiin komission tiedonannossa *Yhteisön säännöstön päivittäminen ja yksinkertaistaminen*.[4] Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntäjärjestelmä mainitaan tiedonannossa yhtenä yksinkertaistamisen prioriteettialana.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Ehdotusta laatiessaan komissio kuuli sidosryhmiä eri tavoin:

- Internetissä järjestettiin yleinen kuuleminen ehdotuksen kaikista osa-

---

[3] KOM(2001) 370.
[4] KOM(2003) 71.

alueista. Kommentteja saatiin jäsenvaltioilta (ministeriöiltä), traktorinvalmistajilta (Euroopan ja kansallisen tason edustajilta ja yksittäisiltä yrityksiltä), osien valmistajilta, kuljetusalan organisaatioilta sekä käyttäjien edustajilta.

- Vaikutusten arviointia laatiessaan ulkoinen konsultti pyysi kommentteja noin 200 intressitaholta. Intressitahojen kanssa järjestettiin lisäksi kokous.

- Ehdotuksesta on keskusteltu useaan otteeseen maataloustraktoreita käsittelevän komission työryhmän kokouksissa.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Internet-kuulemisen aikana sidosryhmät toivat esiin erinäisiä seikkoja. Niitä käsitellään kattavasti tämän ehdotuksen ohessa toimitettavassa vaikutustenarviointiraportissa, jossa myös kerrotaan, miten ne on otettu huomioon.

Internetissä järjestettiin avoin kuuleminen 3.7.–12.9.2008. Komissio sai 19 vastausta. Tulokset ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/enterprise/automotive/consultation/agricultural_vehicles/call.htm.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Lähteenä olleet tieteenalat ja asiantuntemuksen alat

Ehdotusta valmisteltaessa oli arvioitava erilaisia toimintavaihtoehtoja sekä niihin liittyviä taloudellisia, yhteiskunnallisia ja ympäristövaikutuksia.

Käytetty menettely

Konsulttina toiminut TRL Ltd. lähetti kyselyn kaikille asiaankuuluville sidosryhmille (viranomaisille, tuotantoteollisuudelle ja käyttäjäjärjestöille). Laaditusta raporttiluonnoksesta keskusteltiin intressitahojen kanssa pidetyssä kokouksessa, jossa saatiin lisäkommentteja.

Asiantuntijalausuntojen julkistaminen

TRL:n raportti on saatavilla yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston verkkosivuilla.

- ***Vaikutusten arviointi***

Ehdotuksen kunkin päätavoitteen osalta selvitettiin eri vaihtoehtoja.

1. Lainsäädännön yksinkertaistaminen I – direktiivejä vai asetuksia

a) Ei muutosta. Nykyiset 24 direktiiviä pidettäisiin voimassa, ja niitä muutettaisiin edelleen tarvittaessa.

b) Korvataan voimassa olevat erilliset direktiivit yhdellä asetuksella.

c) Korvataan voimassa olevat direktiivit yhdellä yhteispäätösasetuksella ja pienellä määrällä aihekohtaisia delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä. Tämä vaihtoehto valittiin.

2. Lainsäädännön yksinkertaistaminen II – kootaan kaikki yksityiskohtaiseen EU-lainsäädäntöön tai viitataan kansainvälisiin standardeihin

a) Ei muutosta. Nykyiset 24 direktiiviä pidettäisiin voimassa, ja niitä muutettaisiin edelleen tarvittaessa. Direktiivit olisivat edelleen voimassa rinnan nykyisten E-sääntöjen ja OECD:n testiohjeiden kanssa, ja tekniset vaatimukset olisivat näissä useimmiten (mutteivät aina) samoja. Tämä aiheuttaa nykyisin paljon epävarmuutta niiden sidosryhmien keskuudessa, jotka eivät tarkoin tunne tyyppihyväksyntäjärjestelmää, ja on johtanut siihen, että sääntelyjärjestelmä ei ole kaikilta osin avoin.

b) Korvataan voimassa olevat erilliset direktiivit mahdollisuuksien mukaan vastaavilla E-säännöillä.

c) Korvataan voimassa olevat erilliset direktiivit mahdollisuuksien mukaan vastaavilla E-säännöillä, OECD:n testiohjeilla (kaatumisen varalta asennetut suojarakenteet) taikka mahdollisesti CEN/CENELEC- tai ISO-standardeilla. Tämä vaihtoehto valittiin, sillä sen avulla saadaan yksinkertaistamisesta suurin hyöty erityisesti kansallisten viranomaisten ja toimialan näkökulmasta.

3. Sisämarkkinoiden toteuttaminen

a) Ei muutosta. Direktiivin 2003/37/EY mukainen paketti toteutettaisiin osa kerrallaan.

b) Täydennetään EU-tyyppihyväksyntävaatimukset ja tehdään kokonaisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnästä pakollinen kaikissa ajoneuvoluokissa.

c) Täydennetään EU-tyyppihyväksyntävaatimukset mutta jätetään kokonaisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntä vapaaehtoiseksi tietyissä ajoneuvoluokissa (T4, T5, C, R ja S).

Komissio on laatinut työohjelmassa mainitun vaikutustenarvioinnin, jonka raportti on saatavissa [CIRCA-sivustolla].

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan merkittävästi maataloudessa käytettävien ajoneuvojen tyyppihyväksyntäjärjestelmää turvallisuuteen ja päästöihin liittyvien teknisten vaatimusten osalta kumoamalla 24 direktiiviä.

Ehdotuksessa kaavailluissa delegoiduissa säädöksissä täsmennetään uusien jarruihin liittyvien pakollisten vaatimusten yksityiskohdat. Ehdotuksen nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä edellytetään mm. seuraavaa:

– jarrujen lukkiutumisenestojärjestelmä pakolliseksi eräissä ajoneuvoluokissa (luokan T5 nopeat traktorit ja niiden perävaunut, jotka soveltuvat 40 km/h ylittäviin nopeuksiin)

– hidastuvuustehoa parannettava

– traktorin ja perävaunujen tai vedettävien laitteiden oltava yhteensopivia.

- **Oikeusperusta**

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin seuraavista syistä:

Jotta ajoneuvojen EU-tyyppihyväksyntäjärjestelmä voisi toteutua, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnässä sovellettavat tekniset vaatimukset on turvallisuuteen ja ympäristöön liittyviltä osiltaan yhdenmukaistettava unionin tasolla. Kokonaisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntäjärjestelmää ei voida toteuttaa pelkästään jäsenvaltioiden toimin. Euroopan unionin toimia tarvitaan, koska on vältettävä yhtenäismarkkinaesteiden syntyminen.

Ehdotuksen tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin toimin, koska niin vältetään muutoin tapahtuva sisämarkkinoiden hajanaistuminen ja parannetaan ajoneuvojen turvallisuutta ja ympäristöominaisuuksia.

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Kuten vaikutustenarvioinnista käy ilmi, ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska se ei ylitä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tavoitteena on varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja taata samalla korkeatasoinen suoja yleiselle turvallisuudelle ja ympäristölle.

Lainsäädännön yksinkertaistaminen vähentää merkittävästi kansallisille viranomaisille ja toimialalle koituvia hallinnollisia kustannuksia.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: asetus.

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Asetusta pidetään tarkoituksenmukaisena säädöstyyppinä, koska sillä varmistetaan säännösten vaadittu noudattaminen eikä se edellytä säännösten saattamista osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä.

Ehdotuksessa käytetään niin sanottua ositettua mallia, joka otettiin alun perin käyttöön Euroopan parlamentin pyynnöstä ja jota on käytetty myös muissa moottoriajoneuvojen EU-tyyppihyväksyntään liittyvissä säädöksissä. Tässä mallissa lainsäädäntöä annetaan kahdessa vaiheessa:

- Olennaisista säännöksistä säädetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklaan perustuvalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä.

- Olennaisten säännösten täytäntöönpanoa koskevat tekniset eritelmät puolestaan vahvistetaan delegoiduissa säädöksissä, jotka komissio hyväksyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Simulaatio, kokeiluvaihe ja siirtymäaika**

Ehdotukseen sisältyy yleinen siirtymäaika, jotta ajoneuvojen ja osien valmistajilla ja viranomaisilla olisi riittävästi aikaa valmistautua muutoksiin.

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä.

Ehdotuksella kumotaan 24 ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevaa direktiiviä.

Ehdotus yksinkertaistaa viranomaisten hallinnollisia menettelyjä. Ehdotus sisältyy yhteisön säännöstön ajantasaistamista ja yksinkertaistamista koskevaan komission ohjelmaan ja sen lainsäädäntöohjelmaan viitenumerolla 2009/ENTR/001.

- **Lainsäädännön kumoaminen**

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotettu toimenpide koskee ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa alaa, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan Euroopan talousaluetta.

-

2010/0212 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o…/2010

maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen hyväksynnästä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,[5]

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sisämarkkinoiden edistämiseksi perustettiin maatalous- tai metsätraktoreiden, niiden perävaunujen ja vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden ja näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnästä sekä direktiivin 74/150/ETY kumoamisesta 26 päivänä toukokuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/37/EY[6] kattava yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmä, joka koskee traktoreita, niiden perävaunuja ja vedettäviä vaihdettavissa olevia laitteita.

(2) Unionin sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan vuoksi on syytä korvata jäsenvaltioiden hyväksyntäjärjestelmät unionin hyväksyntämenettelyllä, joka perustuu täydellisen yhdenmukaistamisen periaatteeseen, ottaen samalla asianmukaisesti huomioon kustannus-hyötynäkökohdat ja kiinnittäen erityistä huomiota pieniin ja keskisuuriin yrityksiin.

(3) Euroopan parlamentin pyynnöstä ja menettelyn yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi on ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevassa unionin lainsäädännössä otettu käyttöön

---

5 EUVL C […], […], s. […].
6 EUVL L 171, 9.7.2003, s. 1.

uusi sääntelymalli, jonka mukaan lainsäätäjä vahvistaa tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä pelkästään asiaan liittyvät olennaiset säännöt ja periaatteet ja siirtää komissiolle vallan antaa täsmällisempiä teknisiä yksityiskohtia koskevia säädöksiä. Sisällöllisten vaatimusten osalta tässä asetuksessa olisi siksi vahvistettava ainoastaan olennaiset liikenneturvallisuutta, työturvallisuutta ja ympäristöominaisuuksia koskevat vaatimukset ja siirrettävä komissiolle valta vahvistaa tekniset määräykset delegoiduissa säädöksissä.

(4) Tämä asetus ei vaikuta toimenpiteisiin, jotka koskevat maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen käyttöä tieliikenteessä ja joita ovat esimerkiksi erityiset ajokorttivaatimukset, enimmäisnopeuden rajoittaminen ja tiettyjen teiden käyttöä sääntelevät toimenpiteet.

(5) Jotta voitaisiin taata korkea liikenneturvallisuuden, työturvallisuuden ja ympäristönsuojelun taso, olisi yhdenmukaistettava ajoneuvojen, järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnässä sovellettavat tekniset ja ympäristövaatimukset.

(6) Koska liikkuvia työkoneita koskevissa direktiiveissä[7] ei säädetä yhdenmukaistetuista liikenneturvallisuuteen liittyvistä vaatimuksista, on asianmukaista tarjota liikkuvien työkoneiden valmistajille mahdollisuus hyväksyttää tuotteensa tämän asetuksen mukaisten liikenneturvallisuusvaatimuksiin liittyvien eurooppalaisten standardien mukaisesti. Liikkuvat työkoneet olisi sen vuoksi sisällytettävä tähän asetukseen siten, että järjestelmän tyyppihyväksyntä liikenneturvallisuuden osalta olisi niille vapaaehtoista, erityisesti siksi, että muualla kuin tässä asetuksessa vahvistetut liikkuviin työkoneisiin sovellettavat vaatimukset eivät sisällä liikenneturvallisuusnäkökohtia.

(7) Jotta tyyppihyväksyntäsäännöstöä voitaisiin yksinkertaistaa niiden suositusten mukaisesti, joita esitettiin CARS 21 -työryhmän raportissa kilpailukykyisen autoteollisuuden sääntelykehyksestä 2000-lukua varten[8] (*CARS 21: A Competitive Automotive Regulatory System for the 21st century*), on syytä kumota kaikki erillisdirektiivit heikentämättä kuitenkaan suojelun tasoa. Kumottavissa direktiiveissä vahvistetut vaatimukset olisi siirrettävä tähän asetukseen tai siihen liittyviin delegoituihin säädöksiin ja korvattava soveltuvin osin viittauksilla vastaaviin Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE:n) sääntöihin, jotka on sisällytetty unionin lainsäädäntöön Euroopan yhteisön liittymisestä Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sopimukseen pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymisestä sekä näiden vaatimusten mukaisesti annettujen hyväksymisien vastavuoroista tunnustamista koskevista ehdoista (vuoden 1958 tarkistettu sopimus) 27 päivänä marraskuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/836/EY[9] 4 artiklan mukaisesti. Tyyppihyväksyntämenettelyn hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi on

---

7 Ks. direktiivit 97/68/EY ja 2006/42/EY.

8 KOM(2007) 22 lopullinen.

9 EYVL L 346, 17.12.1997, s. 78.

asianmukaista sallia ajoneuvojen valmistajien saada tämän asetuksen mukainen tyyppihyväksyntä tarvittaessa siten, että hyväksyntä saadaan suoraan liitteessä I mainitun soveltuvan E-säännön mukaisesti.

(8) Näin ollen E-säännöt, joihin unioni päätöksen 97/836/EY mukaisesti liittyy, ja muutokset E-sääntöihin, joihin unioni on jo liittynyt, olisi sisällytettävä EU-tyyppihyväksyntämenettelyyn joko ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntävaatimuksina tai vaihtoehtoina voimassa olevalle unionin oikeudelle. Jos unioni päättää, että jokin E-sääntö otetaan osaksi ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntävaatimuksia ja että sillä korvataan voimassa olevaa EU-lainsäädäntöä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tarvittavat muutokset tähän asetukseen tai tarvittavat täytäntöönpanosäädökset.

(9) Vaihtoehtoisesti voidaan delegoiduissa säädöksissä viitata taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n testiohjeisiin taikka CEN/CENELEC- tai ISO-standardeihin, jotka ovat suoraan yleisön saatavilla.

(10) Tämän asetuksen vaatimukset ovat lainsäädännön yksinkertaistamista ja parantamista koskevassa toimintasuunnitelmassa[10] vahvistettujen periaatteiden mukaisia.

(11) On erityisen tärkeää, että tämän asetuksen pohjalta ehdotetuissa tulevissa toimenpiteissä tai sitä sovellettaessa täytäntöön pantavissa menettelyissä noudatetaan näitä periaatteita, jotka komissio vahvisti CARS 21 -raportissaan. Sääntelyn parantamiseksi ja yksinkertaistamiseksi ja sen välttämiseksi, että EU-lainsäädäntöä jouduttaisiin jatkuvasti päivittämään teknisten määräysten osalta, tässä asetuksessa olisi viitattava voimassa oleviin, yleisesti saatavilla oleviin kansainvälisiin standardeihin ja sääntöihin toistamatta niitä EU:n oikeudellisessa kehyksessä.

(12) Direktiivissä 2003/37/EY rajattiin koko ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntämenettelyn pakollinen soveltaminen ensi vaiheessa ajoneuvoluokkiin T1, T2 ja T3 eikä säädetty kaikista tarvittavista vaatimuksista, joita koko ajoneuvon EY-tyyppihyväksynnän vapaaehtoinen soveltaminen muissa ajoneuvoluokissa edellyttäisi. Sisämarkkinoiden toteuttamiseksi ja sen asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tässä asetuksessa olisi annettava valmistajille mahdollisuus hakea koko ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntää vapaaehtoisesti kaikkien tämän asetuksen kattamien ajoneuvoluokkien osalta, jolloin ne voisivat hyödyntää sisämarkkinoiden etuja EU-tyyppihyväksynnän avulla.

(13) On syytä vahvistaa periaate, jonka mukaan ajoneuvot on suunniteltava ja rakennettava niin, että kuljettajan ja matkustajien ja muiden tienkäyttäjien loukkaantumisvaara on mahdollisimman pieni. Sen vuoksi valmistajien olisi varmistettava, että ajoneuvot ovat tässä asetuksessa vahvistettujen soveltuvien vaatimusten mukaisia. Säännöksiin olisi sisällytettävä ainakin seuraavia seikkoja koskevat vaatimukset: ajoneuvojen rakenteellinen kestävyys, ajoneuvon hallintaa helpottavat järjestelmät, järjestelmät, jotka tarjoavat kuljettajalle tarvittavan näkemän ja antavat hänelle tietoa ajoneuvon ja sen ympäristön tilasta, ajoneuvon valaistusjärjestelmät, ajoneuvossa matkustavien

[10] KOM(2002) 278 lopullinen, 5.6.2002.

turvajärjestelmät, ajoneuvon ulkopuoliset rakenteet ja varusteet, ajoneuvon massat ja mitat sekä ajoneuvon renkaat.

(14) Jotta voidaan varmistaa, että yksi yhteisön tyyppihyväksyntämenettelyn perusteista eli tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvonta pannaan täytäntöön asianmukaisesti ja että se toimii moitteettomasti, toimivaltaisten viranomaisten tai tarkoitusta varten nimetyn tutkimuslaitoksen, jolla on alalla tarvittava tekninen pätevyys, olisi säännöllisesti tehtävä tarkastuksia valmistajien luona.

(15) Väärinkäytösten estämiseksi olisi pieninä sarjoina valmistettavia ajoneuvoja koskevat yksinkertaistetut menettelyt rajattava tapauksiin, joissa tuotanto on hyvin vähäistä, minkä vuoksi onkin syytä määritellä käsite ’pieni sarja’ täsmällisesti sen mukaan, mikä valmistettujen ajoneuvojen määrä on.

(16) On tärkeää vahvistaa säännökset ajoneuvojen yksittäishyväksyntää varten, jotta monivaiheisessa hyväksyntäjärjestelyssä olisi riittävästi joustonvaraa.

(17) Ajoneuvojen hyväksyntää koskevan EU-lainsäädännön päätarkoituksena on varmistaa, että markkinoille saatetut uudet ajoneuvot, osat ja erilliset tekniset yksiköt ovat turvallisuuden ja ympäristönsuojelun kannalta korkeatasoisia. Tätä tavoitetta ei saisi vaarantaa tiettyjen osien tai varusteiden asentamisella sen jälkeen, kun ajoneuvot on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön. Siksi olisi asianmukaisilla toimenpiteillä varmistettava, että hyväksyntäviranomainen tarkastaa ennen myyntiin saattamista osat ja varusteet, jotka on mahdollista asentaa ajoneuvoihin ja voivat merkittävästi haitata turvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta olennaisten järjestelmien toimintaa. Näiden toimenpiteiden olisi koostuttava teknisistä säännöksistä, jotka koskevat tällaisille osille ja varusteille asetettavia vaatimuksia.

(18) Toimenpiteitä olisi sovellettava vain rajattuun määrään osia ja varusteita, joista olisi laadittava luettelo sidosryhmien kuulemisen jälkeen hyväksyttävässä delegoidussa säädöksessä. Tällaisin toimenpitein olisi huolehdittava siitä, että kyseiset osat ja varusteet eivät heikennä ajoneuvon turvallisuutta tai ympäristönsuojelun tasoa – kuitenkin niin, että samalla ylläpidetään mahdollisuuksien mukaan kilpailua jälkimarkkinoilla.

(19) On tärkeää, että valmistajat toimittavat ajoneuvojen omistajille tiedot, joilla voidaan estää turvalaitteiden väärinkäyttö.

(20) Jotta osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajat voisivat hakea osan tai erillisen teknisen yksikön EU-tyyppihyväksyntää tai niitä koskevaa lupaa, on lisäksi tärkeää, että valmistajilla on mahdollisuus saada käyttöönsä tiettyjä tietoja, jotka ovat yksinomaan ajoneuvon valmistajan hallussa; näitä tietoja ovat esimerkiksi tekniset tiedot ja piirustukset, joita tarvitaan jälkimarkkinoille suunnattavien osien kehittämiseen.

(21) Ajoneuvojen korjaamiseen tarvittavien tietojen rajoittamaton saatavuus teknisten tietojen hakemiseen soveltuvien standardoitujen hakukeinojen avulla sekä tehokas kilpailu ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietopalveluiden markkinoilla ovat tarpeen, jotta voidaan parantaa sisämarkkinoiden toimintaa erityisesti tavaroiden vapaan

liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamista koskevan vapauden suhteen. Suuri osa tällaisista tiedoista koskee ajoneuvojen sisäisiä valvontajärjestelmiä (OBD-järjestelmiä) ja niiden yhteentoimivuutta ajoneuvojen muiden järjestelmien kanssa. On aiheellista säätää teknisistä määräyksistä, joita olisi noudatettava valmistajien verkkosivuilla, sekä kohdennetuista toimista, joilla varmistetaan, että pienet ja keskisuuret yritykset voivat saada nämä tiedot kohtuullisin ehdoin.

(22) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(23) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti seuraavilla aloilla: liikenneturvallisuus (jarrut mukaan luettuina), työturvallisuus ja ympäristöominaisuudet, testaus, korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuus sekä tutkimuslaitosten nimeäminen ja niille uskotut tehtävät.

(24) Osa tämän asetuksen piiriin kuuluvista seikoista on sellaisia, että niiden täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa tarvitaan yhdenmukaiset edellytykset, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta siten, että helpotetaan eri jäsenvaltioissa tehtyjen hallinnollisten päätösten keskinäistä tunnustamista ja ajoneuvonvalmistajien antamien asiakirjojen hyväksymistä, jolloin sidosryhmien on helpompi hyödyntää sisämarkkinoiden etuja. Komissiolle olisi siksi siirrettävä valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä perussopimuksen 291 artiklan mukaisesti, jotta voidaan vahvistaa yhtenäiset edellytykset tämän asetuksen panemiseksi täytäntöön seuraavien seikkojen osalta: luettelo tyyppihyväksyntää haettaessa toimitettavista tiedoista, tyyppihyväksyntämenettelyt, valmistajan lisäkilpien mallit, EU-tyyppihyväksyntätodistukset, myönnettyjen tyyppihyväksyntien luettelo, EU-tyyppihyväksynnissä käytettävä numerointijärjestelmä sekä tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistusmenettelyt.

(25) SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisesti yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, vahvistetaan etukäteen tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella. Siihen saakka, kun tällainen uusi asetus hyväksytään, sovelletaan edelleen menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyä neuvoston päätöstä 1999/468/EY lukuun ottamatta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jota ei tässä tapauksessa sovelleta.

(26) Tällä asetuksella vahvistetun uuden sääntelyjärjestelmän soveltamisesta seuraa, että direktiivi 2003/37/EY ja seuraavat direktiivit olisi kumottava: pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden näkyvyysalueita ja tuulilasin pyyhkimiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 25 päivänä kesäkuuta 1974 annettu

neuvoston direktiivi 74/347/ETY,[11] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden jarrulaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä huhtikuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/432/ETY,[12] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden matkustajan istuimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/763/ETY,[13] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden dieselmoottoreiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 28 päivänä kesäkuuta 1977 annettu neuvoston direktiivi 77/537/ETY,[14] pyörillä varustettujen maatalous- tai metsätraktoreiden kuljettajan istuinta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/764/ETY,[15] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjaustilaa, pääsyä ohjauspaikalle sekä ovia ja ikkunoita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä kesäkuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/720/ETY,[16] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden voimanottolaitteita ja niiden suojausta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 26 päivänä toukokuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/297/ETY,[17] kapearaiteisten pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden takaosaan kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista 26 päivänä toukokuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/298/ETY,[18] pyörillä varustettujen maatalous- tai metsätraktoreiden hallintalaitteiden asentamisesta, sijainnista, toiminnasta ja merkitsemisestä 24 päivänä heinäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/415/ETY,[19] kapearaiteisiin pyörillä varustettuihin maatalous- ja metsätraktoreihin kuljettajan istuimen eteen kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista 25 päivänä kesäkuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/402/ETY,[20] maatalous- ja metsätraktoreiden käyttövoimaksi tarkoitettujen moottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen vähentämiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 74/150/ETY muuttamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/25/EY,[21] pyörillä varustettuihin maatalous- tai metsätraktoreihin kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/57/EY,[22] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kytkentälaitteista ja peruutuksesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/58/EY,[23] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden taustapeileistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi

---

11 EYVL L 191, 15.7.1974, s. 5.
12 EYVL L 122, 8.5.1976, s. 1.
13 EYVL L 262, 27.9.1976, s. 135.
14 EYVL L 220, 29.8.1977, s. 38.
15 EYVL L 255, 18.9.1978, s. 1.
16 EYVL L 194, 28.7.1980, s. 1.
17 EYVL L 186, 8.7.1986, s. 19.
18 EYVL L 186, 8.7.1986, s. 26.
19 EYVL L 240, 26.8.1986, s. 1.
20 EYVL L 220, 8.8.1987, s. 1.
21 EYVL L 173, 12.7.2000, s. 1.
22 EUVL L 261, 3.10.2009, s. 1.
23 EUVL L 198, 30.7.2009, s. 4.

2009/59/EY,[24] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden suurimmasta rakenteellisesta nopeudesta ja kuormalavoista 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/60/EY,[25] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennuksesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/61/EY,[26] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tietyistä osista ja ominaisuuksista 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/63/EY,[27] maatalous- ja metsätraktoreiden aiheuttamien radiohäiriöiden poistamisesta (sähkömagneettinen yhteensopivuus) 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/64/EY,[28] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjauslaitteista 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/66/EY,[29] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden osan tyyppihyväksynnästä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/68/EY,[30] pyörillä varustettuihin maatalous- tai metsätraktoreihin kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista (staattiset testit) 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/75/EY,[31] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kuljettajalle kantautuvan äänen tasosta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/76/EY,[32] pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tietyistä osista ja ominaisuuksista (mitat, hinattavat massat jne.) 30 päivänä marraskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/144/EY.[33]

(27) On tärkeää, että kaikki sidosryhmät näkevät selkeän yhteyden tämän asetuksen ja koneiden turvallisuudesta annetun direktiivin 2006/42/EY[34] välillä, jotta voidaan selvästi todeta, mitkä vaatimukset kulloisenkin tuotteen on täytettävä,

---

24 EUVL L 198, 30.7.2009, s. 9.
25 EUVL L 198, 30.7.2009, s. 15.
26 EUVL L 203, 5.8.2009, s. 19.
27 EUVL L 214, 19.8.2009, s. 23.
28 EUVL L 216, 20.8.2009, s. 1.
29 EUVL L 201, 1.8.2009, s. 11.
30 EUVL L 203, 5.8.2009, s. 52.
31 EUVL L 261, 3.10.2009, s. 40.
32 EUVL L 201, 1.8.2009, s. 18.
33 EUVL L 27, 30.1.2010, s. 33.
34 EUVL L 157, 9.6.2006, s. 24.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU
KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla
Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan hallinnolliset ja tekniset vaatimukset kaikkien 2 artiklassa tarkoitettujen uusien ajoneuvojen EU-tyyppihyväksyntää varten.

Tässä asetuksessa vahvistetaan lisäksi vaatimukset, joita sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti hyväksyttyihin ajoneuvoihin tarkoitettujen osien ja laitteiden myyntiin ja käyttöönottoon sekä tällaisen myynnin ja käyttöönoton kieltämiseen.

Tämä asetus ei rajoita liikenneturvallisuutta koskevien soveltuvien unionin säädösten soveltamista.

2 artikla
Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yhdessä tai useammassa vaiheessa suunniteltujen ja rakennettujen ajoneuvojen ja tällaisia ajoneuvoja varten suunniteltujen ja rakennettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksyntään ja yksittäishyväksyntään.

   Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin ajoneuvoihin:

   a) traktorit (luokat T ja C)

   b) perävaunut (luokka R)

   c) vedettävät vaihdettavissa olevat laitteet (luokka S) ja

   d) liikkuvat työkoneet (luokka U).

2. Tätä asetusta ei sovelleta vaihdettavissa oleviin koneisiin, jotka ovat täysin irti maasta tiekuljetuksen aikana.

3. Seuraavien ajoneuvojen tapauksessa valmistaja voi valintansa mukaan hakea joko tähän asetukseen perustuvaa tyyppihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää:

   a) liikkuvat työkoneet

   b) perävaunut ja vedettävät laitteet, luokat R ja S

c) yksittäishyväksynnän tapauksessa ajoneuvojen prototyypit, joita käytetään valmistajan vastuulla tietyn testiohjelman toteuttamiseen ja jotka on nimenomaisesti suunniteltu ja rakennettu siihen tarkoitukseen.

3 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa ja liitteessä I luetelluissa säädöksissä, ellei niissä toisin säädetä, sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1. ’Tyyppihyväksynnällä’ tarkoitetaan menettelyä, jossa hyväksyntäviranomainen varmentaa, että ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyyppi täyttää sitä koskevat hallinnolliset määräykset ja tekniset vaatimukset.

2. ’Kokonaisen ajoneuvon tyyppihyväksynnällä’ tarkoitetaan tyyppihyväksyntää, jolla hyväksyntäviranomainen varmentaa, että kokonainen ajoneuvo täyttää sitä koskevat hallinnolliset määräykset ja tekniset vaatimukset.

3. ’Järjestelmän tyyppihyväksynnällä’ tarkoitetaan tyyppihyväksyntää, jolla hyväksyntäviranomainen varmentaa, että tiettyä tyyppiä olevaan ajoneuvoon asennettu järjestelmä täyttää sitä koskevat hallinnolliset määräykset ja tekniset vaatimukset.

4. ’Osan tyyppihyväksynnällä’ tarkoitetaan tyyppihyväksyntää, jolla hyväksyntäviranomainen varmentaa, että osa täyttää ajoneuvosta erillään sitä koskevat hallinnolliset määräykset ja tekniset vaatimukset.

5. ’Erillisen teknisen yksikön tyyppihyväksynnällä’ tarkoitetaan tyyppihyväksyntää, jolla hyväksyntäviranomainen varmentaa, että yhteen tai useampaan määrättyyn ajoneuvotyyppiin yhteydessä oleva erillinen tekninen yksikkö täyttää sitä koskevat hallinnolliset määräykset ja tekniset vaatimukset.

6. ’Kansallisella tyyppihyväksynnällä’ tarkoitetaan jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädettyä tyyppihyväksyntämenettelyä; tällainen hyväksyntä on voimassa ainoastaan kyseisen jäsenvaltion alueella.

7. ’EU-tyyppihyväksynnällä’ tarkoitetaan menettelyä, jossa hyväksyntäviranomainen varmentaa, että ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyyppi täyttää sitä koskevat tämän asetuksen hallinnolliset säännökset ja tekniset vaatimukset.

8. ’Traktorilla’ tarkoitetaan pyörillä tai telaketjuilla varustettua moottorikäyttöistä maa- tai metsätaloudessa käytettävää ajoneuvoa, jossa on vähintään kaksi akselia, jonka suurin rakenteellinen nopeus on vähintään 6 km/h, jonka toiminta perustuu ensisijassa vetävään voimaan ja joka on erityisesti tarkoitettu vetämään, työntämään, kuljettamaan ja käyttämään tiettyjä maa- tai metsätaloudessa käytettäväksi tarkoitettuja vaihdettavissa olevia laitteita tai vetämään maa- tai metsätaloudessa käytettäviä perävaunuja tai

laitteita; se voi olla varustettu kuormien kuljettamiseen maa- tai metsätaloustöiden harjoittamisen yhteydessä ja/tai siinä voi olla yksi tai useampi matkustajan istuin.

9. ’Perävaunulla’ tarkoitetaan maa- tai metsätaloudessa käytettävää hinattavaa ajoneuvoa, joka on tarkoitettu pääasiassa kuormien kuljettamiseen ja suunniteltu traktorilla vedettäväksi maa- tai metsätalouden tehtävissä ja jota ei ole suunniteltu materiaalien käsittelyyn [ja jossa ajoneuvon suurimman teknisesti sallitun massan ja omamassan suhde on vähintään 3,0].

10. ’Vedettävällä vaihdettavissa olevalla laitteella’ tarkoitetaan maa- tai metsätaloudessa käytettävää ajoneuvoa, joka on suunniteltu vedettäväksi traktorilla ja muuttaa traktorin toimintoja tai lisää siihen uuden toiminnon, jossa on kiinteä työväline tai joka on suunniteltu materiaalien käsittelyyn ja jossa voi olla kuormalava, joka on suunniteltu ja rakennettu siten, että sille voidaan asettaa tehtäviin tarkoitettuja työkaluja ja laitteita tai että sillä voidaan tilapäisesti säilyttää työtehtävien yhteydessä tuotettavia tai tarvittavia materiaaleja, ja jossa ajoneuvon suurimman teknisesti sallitun massan ja omamassan suhde on vähintään 3,0.

11. ’Liikkuvalla työkoneella’ tarkoitetaan omalla käyttövoimallaan liikkuvaa ajoneuvoa, joka on nimenomaan suunniteltu ja rakennettu työkoneeksi ja joka ei rakenteensa takia sovellu matkustajien tai tavaroiden kuljettamiseen, ei kuitenkaan moottoriajoneuvon alustalle asennettua työkonetta.

12. ’Ajoneuvolla’ tarkoitetaan mitä tahansa 8, 9, 10 tai 11 kohdassa annetun määritelmän mukaista traktoria, perävaunua, vedettävää vaihdettavissa olevaa laitetta tai liikkuvaa työkonetta.

13. ’Ajoneuvon tyypillä’ tarkoitetaan tiettyyn luokkaan kuuluvia ajoneuvoja, jotka eivät eroa toisistaan ainakaan 41 kohdassa täsmennettyjen olennaisten seikkojen suhteen, riippumatta siitä, edustavatko ne samaa vai eri 42 ja 43 kohdassa määriteltyä varianttia tai versiota.

14. ’Perusajoneuvolla’ tarkoitetaan ajoneuvoa, jota käytetään monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn ensimmäisen vaiheen aikana.

15. ’Keskeneräisellä ajoneuvolla’ tarkoitetaan ajoneuvoa, jonka valmistuksessa tarvitaan vielä vähintään yksi lisävaihe tämän asetuksen soveltuvien teknisten vaatimusten täyttämiseksi.

16. ’Valmistuneella ajoneuvolla’ tarkoitetaan monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn tuloksena saatavaa ajoneuvoa, joka täyttää tämän asetuksen soveltuvat vaatimukset.

17. ’Valmiilla ajoneuvolla’ tarkoitetaan ajoneuvoa, jota ei tarvitse saattaa valmiiksi, jotta se täyttäisi tämän asetuksen soveltuvat vaatimukset.

18. ’Sarjan viimeisillä ajoneuvoilla’ tarkoitetaan varastossa olevia ajoneuvoja, joita ei voida rekisteröidä tai myydä tai ottaa käyttöön, koska voimaan on tullut uusia teknisiä vaatimuksia, joiden osalta niitä ei ole hyväksytty.

19. ’Järjestelmällä’ tarkoitetaan yhden tai useamman erityisen toiminnon suorittamiseksi ajoneuvossa yhdistettyjen laitteiden kokoonpanoa, jonka osalta on noudatettava säädösten vaatimuksia.

20. ’Osalla’ tarkoitetaan ajoneuvon osaksi tarkoitettua laitetta, jonka on täytettävä säädöksen vaatimukset ja joka voidaan tyyppihyväksyä erikseen, kun säädöksessä nimenomaisesti niin säädetään.

21. ’Erillisellä teknisellä yksiköllä’ tarkoitetaan ajoneuvon osaksi tarkoitettua laitetta, jonka on täytettävä säädöksen vaatimukset ja joka voidaan tyyppihyväksyä erikseen, mutta ainoastaan yhden tai useamman määrätyn ajoneuvotyypin yhteydessä, kun säädöksessä nimenomaisesti niin säädetään.

22. ’Alkuperäisosilla tai -varusteilla’ tarkoitetaan osia tai varusteita, jotka valmistetaan ajoneuvon valmistajan kyseisen ajoneuvon kokoonpanoa varten tuotettaville osille ja varusteille laatimien eritelmien ja tuotantostandardien mukaisesti, mukaan luettuina näiden osien tai varusteiden kanssa samalla tuotantolinjalla valmistettavat osat ja varusteet, sekä kumottavissa olevan olettaman perusteella sellaiset osat ja varusteet, joiden osalta valmistaja todistaa, että ne vastaavat laadultaan kyseisen ajoneuvon kokoamisessa käytettäviä osia ja että ne on valmistettu ajoneuvon valmistajan laatimien eritelmien ja tuotantostandardien mukaisesti.

23. ’Valmistajalla’ tarkoitetaan henkilöä tai elintä, joka vastaa hyväksyntäviranomaiselle kaikista tyyppihyväksyntämenettelyyn liittyvistä seikoista ja tuotannon vaatimustenmukaisuudesta, riippumatta siitä, onko tämä henkilö tai elin suoraan osallisena hyväksyttävän ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön kaikissa valmistusvaiheissa.

24. ’Valmistajan edustajalla’ tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on sijoittautunut unioniin ja jonka valmistaja on asianmukaisesti nimennyt edustamaan itseään hyväksyntäviranomaisiin nähden ja toimimaan valmistajan puolesta tämän asetuksen kattamissa asioissa.

25. ’Hyväksyntäviranomaisella’ tarkoitetaan jäsenvaltion viranomaista, jonka jäsenvaltio on perustanut tai nimennyt ja ilmoittanut komissiolle 5 artiklan mukaisesti ja joka on toimivaltainen kaikissa ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyypin hyväksyntään liittyvissä kysymyksissä tai ajoneuvon yksittäishyväksynnässä ja lupamenettelyssä ja joka antaa ja tarvittaessa peruuttaa hyväksyntätodistukset, toimii toisten jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisten yhteyselimenä, nimeää tutkimuslaitokset ja huolehtii siitä, että valmistaja täyttää velvoitteensa tuotannon vaatimustenmukaisuuden osalta.

26. ’Tutkimuslaitoksella’ tarkoitetaan organisaatiota tai elintä, jonka jäsenvaltion hyväksyntäviranomainen on nimennyt testauslaboratorioksi suorittamaan testejä tai vaatimustenmukaisuuden arviointielimeksi suorittamaan alkuarvioinnin ja muita testejä tai tarkastuksia hyväksyntäviranomaisen puolesta.

27. ’Itsetestauksella’ tarkoitetaan tutkimuslaitokseksi tiettyjen vaatimusten noudattamisen arvioimista varten nimetyn valmistajan omissa tiloissaan suorittamaa testausta, testitulosten kirjaamista ja päätelmät sisältävän selosteen toimittamista hyväksyntäviranomaiselle.

28. ’Virtuaalitestausmenetelmällä’ tarkoitetaan tietokonesimulointia, johon sisältyy laskelmia, jotka osoittavat, täyttääkö ajoneuvo, järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö säädöksen tekniset vaatimukset, ilman että tarvitsisi käyttää itse ajoneuvoa, järjestelmää, osaa tai erillistä teknistä yksikköä.

29. ’Tyyppihyväksyntätodistuksella’ tarkoitetaan asiakirjaa, jolla hyväksyntäviranomainen virallisesti varmentaa, että ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyyppi on hyväksytty.

30. ’EU-tyyppihyväksyntätodistuksella’ tarkoitetaan todistusta, joka perustuu tässä asetuksessa vahvistettuun malliin taikka liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä soveltuvassa E-säännössä tai OECD:n testausohjeessa vahvistettuun ilmoituslomakkeeseen.

31. ’Yksittäishyväksyntätodistuksella’ tarkoitetaan asiakirjaa, jolla hyväksyntäviranomainen virallisesti varmentaa, että yksittäinen ajoneuvo on hyväksytty.

32. ’Vaatimustenmukaisuustodistuksella’ tarkoitetaan tässä asetuksessa vahvistettuun malliin perustuvaa asiakirjaa, jonka valmistaja toimittaa todistuksena siitä, että ajoneuvo, joka kuuluu tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyn tyypin sarjaan, on tuotantohetkellä tyyppihyväksynnässä hyväksytyn tyypin ja kaikkien asiakirjassa lueteltujen vaatimusten mukainen.

33. ’Ajoneuvon sisäisellä valvontajärjestelmällä’ eli ’OBD-järjestelmällä’ tarkoitetaan ajoneuvossa sijaitsevaa päästöjenvalvontajärjestelmää, joka kykenee ilmoittamaan toimintahäiriöiden todennäköiset sijainnit tietokoneen muistiin tallennettujen vikakoodien avulla.

34. ’Ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavilla tiedoilla’ tarkoitetaan kaikkia ajoneuvon vianmääritystä, huoltoa, tarkastusta, määräaikaishuoltoa, korjaamista, uudelleenohjelmointia tai uudelleenalustusta koskevia tietoja, jotka valmistajat antavat valtuutetuille jälleenmyyjille ja korjaamoille, mukaan luettuna kaikki muutokset ja lisäykset tällaisiin tietoihin.

35. ’Riippumattomalla toimijalla’ tarkoitetaan sellaisia muita yrityksiä kuin valtuutettuja jälleenmyyjiä ja korjaamoja, jotka osallistuvat suoraan tai välillisesti moottoriajoneuvojen korjaukseen ja huoltoon, erityisesti korjaamoja, korjauslaitteiden

tai -työkalujen tai varaosien valmistajia tai jälleenmyyjiä, teknisten tietojen julkaisijoita, autoliittoja, tiepalveluiden tarjoajia, tarkastus- ja testauspalveluiden tarjoajia sekä yrityksiä, jotka tarjoavat koulutuspalveluita vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävien ajoneuvojen laitteita asentaville, valmistaville ja korjaaville yrityksille.

36. ’Uudella ajoneuvolla’ tarkoitetaan ajoneuvoa,

a) jota ei ole milloinkaan aiemmin rekisteröity tai

b) joka on rekisteröity alle kuusi kuukautta ennen yksittäishyväksynnän hakemishetkeä.

37. ’Rekisteröinnillä’ tarkoitetaan sitä, että ajoneuvolle on sen tunnistamisen jälkeen myönnetty käyttöönottolupa tieliikennekäyttöä varten joko pysyvästi, tilapäisesti tai lyhytaikaisesti ja että sille on annettu rekisterinumero.

38. ’Markkinoille saattamisella’ tarkoitetaan ajoneuvon ensimmäistä asettamista saataville unionissa jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta.

39. ’Käyttöönotolla’ tarkoitetaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon käyttötarkoituksensa mukaista ensimmäistä käyttöä unionissa.

40. ’Myynnillä’ tarkoitetaan kaikkea myyntiä ajoneuvon valmistajalta jälleenmyyjälle tai myyntiä loppukäyttäjälle.

41. ’Ajoneuvotyypillä’ tarkoitetaan samaan luokkaan kuuluvia ajoneuvoja, jotka eivät eroa toisistaan ainakaan seuraavien olennaisten seikkojen suhteen:

– valmistaja

– valmistajan antama tyyppinimi

– olennaiset valmistukseen ja suunnitteluun liittyvät tekijät

– keskusputkirunko / sivupalkeilla varustettu alusta / nivelletty alusta (ilmeiset ja perusluonteiset erot)

– luokka T: akselit (määrä) tai luokka C: akselit/ketjut (määrä)

sekä vain traktorien tapauksessa:

– moottori (polttomoottori/sähkömoottori/hybridi).

42. ’Variantilla’ tarkoitetaan saman tyypin ajoneuvoja, jotka eivät eroa toisistaan ainakaan seuraavien olennaisten seikkojen suhteen:

a) Traktorit:

– moottori

– toimintaperiaate

– sylinterien määrä ja järjestely

– enintään 30 prosentin tehoero (suurin teho enintään 1,3 kertaa pienin teho)

– enintään 20 prosentin sylinteritilavuusero (suurin arvo enintään 1,2 kertaa pienin arvo)

– vetävät akselit (määrä, sijainti, yhteenkytkentä)

– ohjattavat akselit (määrä ja sijainti)

– suurimman kuormitetun massan ero enintään 10 prosenttia

– voimansiirto (tyyppi)

– kaatumisen varalta asennetut suojarakenteet

– jarruttavat akselit (määrä)

b) Perävaunut tai hinattavat laitteet:

– ohjattavat akselit (määrä, sijainti, yhteenkytkentä),

– suurimman kuormitetun massan ero enintään 10 prosenttia

– jarruttavat akselit (määrä)

43. ’Variantin versiolla’ tarkoitetaan ajoneuvoja, jotka muodostuvat hyväksyntäasiakirjoissa esitetystä yhdistelmästä.

4 artikla
Ajoneuvoluokat

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia ajoneuvoluokkia:

1. ’Luokkaan T’ kuuluvat kaikki pyörillä varustetut traktorit.

2. ’Luokkaan T1’ kuuluvat pyörillä varustetut traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 km/h, kuljettajaa lähinnä olevan akselin pienin raideväli vähintään 1 150 mm, omamassa ajokuntoisena yli 600 kg ja maavara enintään 1 000 mm.

3. ’Luokkaan T2’ kuuluvat pyörillä varustetut traktorit, joiden pienin raideväli on alle 1 150 mm, omamassa ajokuntoisena yli 600 kg ja maavara enintään 600 mm ja suurin

rakenteellinen nopeus enintään 40 km/h; jos traktorin painopisteen korkeus (mitattuna maanpinnasta) jaettuna kaikkien akselien pienimpien raidevälien keskiarvolla on yli 0,90, suurin rakenteellinen nopeus saa olla enintään 30 km/h.

4. ’Luokkaan T3’ kuuluvat pyörillä varustetut traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 km/h ja omamassa ajokuntoisena enintään 600 kg.

5. ’Luokkaan T4’ kuuluvat pyörillä varustetut erikoiskäyttöön tarkoitetut traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 km/h.

6. ’Luokkaan T4.1’ kuuluvat (korkean maavaran) traktorit, jotka on suunniteltu työskentelemään viljelmillä, joissa viljellään korkeita kasveja, kuten viiniköynnöstä. Näissä traktoreissa on alusta tai sen osa korotettu niin, että ne voivat kulkea viljelysrivien suuntaisesti vasemmat pyörät yhden tai useamman viljelyrivin toisella puolen ja oikeat pyörät toisella puolen. Ne on suunniteltu käyttämään tai kuljettamaan työvälineitä, jotka voidaan kiinnittää eteen, akselien väliin, taakse tai kuormalavalle. Kun traktori on työasennossa, maavara mitattuna viljelyriveistä kohtisuoraan on yli 1 000 mm. Jos traktorin painopisteen korkeus (mitattuna maanpinnasta, kun traktoriin on asennettu siinä tavanomaisesti käytettävät renkaat) jaettuna kaikkien akselien pienimpien raidevälien keskiarvolla on yli 0,90, suurin rakenteellinen nopeus saa olla enintään 30 km/h.

7. ’Luokkaan T4.2’ kuuluvat (erikoisleveät) traktorit, joiden mitat ovat suuret ja jotka on tarkoitettu ensisijaisesti työskentelyyn suurilla viljelyksillä.

8. ’Luokkaan T4.3’ kuuluvat (matalan maavaran) nelipyörävetoiset traktorit, joiden vaihdettavissa olevat laitteet on tarkoitettu maa- tai metsätalouskäyttöön, joissa on itsekantava kori ja yksi tai useampi voimanottolaite, joiden teknisesti sallittu massa on enintään 10 tonnia ja teknisesti sallitun massan ja suurimman omamassan välinen suhde alle 2,5 ja joiden painopisteen korkeus (mitattuna maanpinnasta, kun traktoriin on asennettu siinä tavanomaisesti käytettävät renkaat) on alle 850 mm.

9. ’Luokkaan T5’ kuuluvat pyörillä varustetut traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 40 km/h.

10. ’Luokkaan C’ kuuluvat telaketjuilla varustetut traktorit, jotka liikkuvat telaketjujen tai pyörien ja telaketjujen yhdistelmän avulla ja joiden alaluokat määritellään vastaavasti kuin luokan T tapauksessa.

11. ’Luokkaan R' kuuluvat perävaunut; kukin 12–15 kohdassa kuvattu perävaunuluokka merkitään lisäksi suurimman rakenteellisen nopeutensa mukaan kirjaimella a tai b:

– a) a-kirjain perävaunuille, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 km/h

– b) b-kirjain perävaunuille, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 40 km/h.

12. ’Luokkaan R1’ kuuluvat perävaunut, joiden suurimpien teknisesti sallittujen akselikohtaisten massojen summa on enintään 1 500 kg.

13. ’Luokkaan R2’ kuuluvat perävaunut, joiden suurimpien teknisesti sallittujen akselikohtaisten massojen summa on yli 1 500 kg mutta enintään 3 500 kg.

14. ’Luokkaan R3’ kuuluvat perävaunut, joiden suurimpien teknisesti sallittujen akselikohtaisten massojen summa on yli 3 500 kg mutta enintään 21 000 kg.

15. ’Luokkaan R4’ kuuluvat perävaunut, joiden suurimpien teknisesti sallittujen akselikohtaisten massojen summa on yli 21 000 kg.

16. ’Luokkaan S’ kuuluvat vedettävät vaihdettavissa olevat laitteet.

Kukin vedettävien vaihdettavissa olevien laitteiden luokka merkitään lisäksi suurimman rakenteellisen nopeutensa mukaan kirjaimella a tai b:

– a-kirjain vedettäville vaihdettavissa oleville laitteille, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 km/h

– b-kirjain vedettäville vaihdettavissa oleville laitteille, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 40 km/h.

17. ’Luokkaan S1’ kuuluvat vedettävät vaihdettavissa olevat laitteet, joiden suurimpien teknisesti sallittujen akselikohtaisten massojen summa on enintään 3 500 kg.

18. ’Luokkaan S2’ kuuluvat vedettävät vaihdettavissa olevat laitteet, joiden suurimpien teknisesti sallittujen akselikohtaisten massojen summa on yli 3 500 kg.

19. ’Luokkaan U’ kuuluvat direktiivissä 2006/42/EY määritellyt koneet, joilla on oma käyttövoima ja jotka on tarkoitettu maa- tai metsätalouskäyttöön.

II LUKU
YLEISET VELVOITTEET

5 artikla
Kansalliset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on perustettava ja nimettävä kansalliset viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia hyväksyntää koskevissa kysymyksissä, ja ilmoitettava tällaisesta perustamisesta tai nimeämisestä komissiolle 53 artiklan mukaisesti.

Asiakirjassa, jolla hyväksyntäviranomaisia koskeva ilmoitus tehdään, on ilmoitettava niiden nimet, osoitteet, myös sähköpostiosoitteet, ja vastuualueet.

2. Hyväksyntäviranomaisten on varmistettava, että hyväksyntää hakevat valmistajat täyttävät tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa.

3. Hyväksyntäviranomaiset saavat hyväksyä ainoastaan sellaiset ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt, jotka täyttävät tämän asetuksen vaatimukset.

4. Hyväksyntäviranomaiset saavat rekisteröidä ainoastaan sellaiset ajoneuvot, osat tai erilliset tekniset yksiköt, jotka täyttävät tämän asetuksen vaatimukset, ja sallia ainoastaan tällaisten ajoneuvojen myynnin tai käyttöönoton. Hyväksyntäviranomaiset eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää ajoneuvojen, osien tai erillisten teknisten yksiköiden rekisteröintiä, myyntiä, käyttöönottoa tai käyttöä tiellä perustein, jotka liittyvät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin niiden rakennetta ja toimintaa koskeviin näkökohtiin, jos ne täyttävät tämän asetuksen vaatimukset.

6 artikla
Valmistajia koskevat yleiset velvoitteet

1. Valmistaja on vastuussa hyväksyntäviranomaiselle kaikista hyväksyntämenettelyn osatekijöistä sekä tuotannon vaatimustenmukaisuudesta riippumatta siitä, onko valmistaja suoranaisesti osallistunut ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön kaikkiin valmistusvaiheisiin.

2. Jos kyseessä on monivaiheinen tyyppihyväksyntä, kukin valmistaja on vastuussa hyväksynnästä ja tuotannon vaatimustenmukaisuudesta niiden järjestelmien, osien tai erillisten teknisten yksiköiden osalta, jotka on lisätty siinä ajoneuvon valmistusvaiheessa, josta se on huolehtinut. Valmistaja, joka muuttaa aiemmissa vaiheissa jo hyväksyttyjä osia tai järjestelmiä, on vastuussa kyseisten osien ja järjestelmien hyväksynnästä ja tuotannon vaatimustenmukaisuudesta.

3. Valmistaja, joka muuttaa keskeneräistä ajoneuvoa niin, että ajoneuvon ajoneuvoluokka muuttuu ja sen myötä myös hyväksynnän aiemmassa vaiheessa arvioidut lakisääteiset vaatimukset muuttuvat, on vastuussa myös näiden vaatimusten noudattamisesta.

4. Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneen valmistajan on tämän asetuksen soveltamista varten nimettävä yhteisöön sijoittautunut edustaja, joka edustaa valmistajaa hyväksyntäviranomaiseen nähden.

Viittauksia valmistajaan on pidettävä viittauksina joko valmistajaan tai tämän edustajaan.

III LUKU
PERUSVAATIMUKSET

7 artikla
Liikenneturvallisuuteen liittyvät vaatimukset

1. Valmistajien on varmistettava, että ajoneuvot suunnitellaan ja rakennetaan niin, että kuljettajan ja matkustajien ja muiden tienkäyttäjien loukkaantumisvaara on mahdollisimman pieni.

2. Valmistajien on varmistettava, että ajoneuvot, järjestelmät, osat ja erilliset tekniset yksiköt vastaavat tässä asetuksessa vahvistettuja asiaankuuluvia vaatimuksia, jotka liittyvät muiden muassa seuraaviin:

   a) ajoneuvon rakenteellinen kestävyys

   b) ajoneuvon hallintaa helpottavat järjestelmät, kuten ohjaus, jarrut jarrujen lukkiutumisenestojärjestelmät mukaan luettuna ja sähköiset ajonvakautusjärjestelmät

   c) järjestelmät, jotka tarjoavat kuljettajalle tarvittavan näkemän ja antavat hänelle tietoa ajoneuvon ja sen ympäristön tilasta, kuten ikkunat, peilit ja kuljettajan tietojärjestelmät

   d) ajoneuvon valaistusjärjestelmät

   e) ajoneuvossa matkustavien turvajärjestelmät, kuten ajoneuvon sisävarusteet, pääntuet, turvavyöt ja ajoneuvon ovet

   f) ajoneuvon ulkopuoliset rakenteet ja lisävarusteet

   g) sähkömagneettinen yhteensopivuus

   h) äänimerkinantolaitteet

   i) lämmityslaitteet

   j) luvattoman käytön estävät laitteet

k) ajoneuvon tunnistusjärjestelmät

l) massat ja mitat

m) sähköturvallisuus

n) alleajosuojat

o) sivusuojaus

p) kuormalavat

q) kytkentä- ja peruutuslaitteet

r) hallintalaitteet

s) renkaat

t) roiskeenestojärjestelmät.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan ajoneuvoihin ja niihin tarkoitettuihin järjestelmiin, osiin ja erillisiin teknisiin yksiköihin, mikäli niiden on ilmoitettu soveltuvan asianomaiseen 4 artiklan mukaiseen ajoneuvoluokkaan.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 57 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa vahvistetaan yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset ja tapauksen mukaan testausmenetelmät ja raja-arvot 2 kohdassa lueteltuja tekijöitä varten sen varmistamiseksi, että saavutetaan korkea liikenneturvallisuuden taso.

8 artikla
Työturvallisuuteen liittyvät vaatimukset

1. Valmistajien on varmistettava, että ajoneuvot suunnitellaan, rakennetaan ja kootaan niin, että ajoneuvossa tai sen kanssa työskentelevien loukkaantumisvaara on mahdollisimman pieni.

2. Valmistajien on varmistettava, että ajoneuvot, järjestelmät, osat ja erilliset tekniset yksiköt vastaavat tässä asetuksessa vahvistettuja asiaankuuluvia vaatimuksia, jotka liittyvät muiden muassa seuraaviin:

a) kaatumisen varalta asennetut suojarakenteet, jäljempänä ’ROPS-rakenteet’

b) putoavilta esineiltä suojaavat rakenteet, jäljempänä ’FOPS-rakenteet’

c) matkustajien istuimet

d) sisäpuolinen äänitaso

e) kuljettajan istuin

f) ohjaustila ja pääsy ohjauspaikalle

g) voimanottolaitteet

h) vetävien osien suojaus

i) turvavöiden kiinnityspisteet

j) turvavyöt

k) kuljettajan suojaaminen ohjaamoon tunkeutuvilta esineiltä, jäljempänä ’käyttäjää suojaava rakenne (OPS)’

l) kuljettajan suojeleminen vaarallisilta aineilta

m) käyttäjän käsikirja.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan ajoneuvoihin ja niihin tarkoitettuihin järjestelmiin, osiin ja erillisiin teknisiin yksiköihin, mikäli niiden on ilmoitettu soveltuvan asianomaiseen ajoneuvoluokkaan tässä asetuksessa.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 57 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa vahvistetaan yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset ja tapauksen mukaan testausmenetelmät ja raja-arvot 2 kohdassa lueteltuja tekijöitä varten sen varmistamiseksi, että saavutetaan korkea työturvallisuuden taso.

9 artikla
Ympäristöominaisuuksiin liittyvät vaatimukset

1. Valmistajien on varmistettava, että ajoneuvot suunnitellaan, rakennetaan ja kootaan niin, että niiden ympäristövaikutukset jäävät mahdollisimman pieniksi.

2. Valmistajien on varmistettava, että ajoneuvot, järjestelmät, osat ja erilliset tekniset yksiköt vastaavat tässä asetuksessa vahvistettuja asiaankuuluvia vaatimuksia, jotka liittyvät muiden muassa seuraaviin:

a) päästöt

b) ulkoinen äänitaso.

3. Tällöin on sovellettava liikkuville työkoneille direktiivissä 97/68/EY[35] vahvistettuja epäpuhtauspäästöihin liittyviä raja-arvoja, menettelyjä ja testivaatimuksia.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan ajoneuvoihin ja niihin tarkoitettuihin järjestelmiin, osiin ja erillisiin teknisiin yksiköihin, mikäli niiden on ilmoitettu soveltuvan asianomaiseen ajoneuvoluokkaan tässä asetuksessa.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 57 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa vahvistetaan yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset ja tapauksen mukaan testausmenetelmät ja raja-arvot, jotka koskevat 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ulkoista äänitasoa sekä hyväksyttyjen moottorien asentamista ajoneuvoon, samoin kuin niihin 2 kohdan a alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettuihin seikkoihin liittyvät joustonvaraa koskevat säännökset, jotta voidaan varmistaa korkeatasoiset ympäristöominaisuudet.

IV LUKU
EU-TYYPPIHYVÄKSYNTÄMENETTELYT

10 artikla
Kokonaisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnässä sovellettavat menettelyt

1. Valmistaja voi valita yhden seuraavista menettelyistä:

   a) asteittainen tyyppihyväksyntä

   b) yksivaiheinen tyyppihyväksyntä

   c) yhdistetty tyyppihyväksyntä

   d) monivaiheinen hyväksyntä.

2. Ajoneuvon asteittaisessa tyyppihyväksyntämenettelyssä kerätään asteittain kaikkien ajoneuvoon liittyvien järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden EU-tyyppihyväksyntätodistukset, ja lopullisen vaiheen tuloksena saadaan kokonaisen ajoneuvon hyväksyntä.

   Yksivaiheisessa tyyppihyväksyntämenettelyssä koko ajoneuvon hyväksyntä suoritetaan yhdellä kertaa.

   Yhdistetty tyyppihyväksyntä on asteittainen tyyppihyväksyntämenettely, jossa koko ajoneuvon hyväksynnän lopullisessa vaiheessa saadaan yksi tai useampi järjestelmähyväksyntä eikä kyseisille järjestelmille tarvitse antaa EU-tyyppihyväksyntätodistusta.

---

[35] EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

Monivaiheisessa tyyppihyväksyntämenettelyssä yksi tai useampi hyväksyntäviranomainen varmentaa, että keskeneräinen tai valmistunut ajoneuvotyyppi täyttää valmistusvaiheen mukaan siihen sovellettavat tämän asetuksen hallinnolliset säännökset ja tekniset vaatimukset.

3. Monivaiheinen tyyppihyväksyntä on myönnettävä keskeneräisen tai valmistuneen ajoneuvon tyypille, joka on valmistusasiakirjan tietojen mukainen ja täyttää liitteessä I lueteltujen soveltuvien säädösten tekniset vaatimukset ajoneuvon valmistusvaiheen mukaisesti.

4. Lopullisen valmistusvaiheen tyyppihyväksyntä voidaan myöntää vasta, kun hyväksyntäviranomainen on varmentanut, että keskeneräiselle ajoneuvolle myönnetyissä tyyppihyväksynnissä todistetaan, että lopullisessa vaiheessa hyväksytty ajoneuvotyyppi täyttää kaikki ne tekniset vaatimukset, joita sovelletaan asianomaiseen ajoneuvoluokkaan silloin, kun valmistuneen ajoneuvon tyyppihyväksyntä myönnetään.

5. Hyväksyntämenettelyn valinta ei vaikuta niihin säädöksissä asetettuihin soveltuviin vaatimuksiin, jotka hyväksyttävän ajoneuvotyypin on täytettävä silloin, kun kokonaisen ajoneuvon tyyppihyväksyntä myönnetään.

6. Siirretään komissiolle täytäntöönpanovalta vahvistaa 54 artiklassa tarkoitetut tyyppihyväksyntämenettelyjen täsmälliset järjestelyt.

11 artikla
Tyyppihyväksynnän hakeminen

1. Valmistajan on jätettävä tyyppihyväksyntähakemus hyväksyntäviranomaiselle.

2. Kustakin ajoneuvotyypistä voidaan jättää ainoastaan yksi hakemus, ja se voidaan jättää ainoastaan yhteen jäsenvaltioon.

3. Jokaisesta hyväksyttäväksi haettavasta tyypistä on jätettävä erillinen hakemus.

12 artikla
Tyyppihyväksyntähakemuksessa annettavat tiedot

1. Täytäntöönpanosäädöksissä määritellyssä ilmoituslomakkeessa täsmennetään ne tiedot, jotka hakijan on toimitettava.

Hakijan on toimitettava hyväksyntäviranomaiselle valmistusasiakirjat. Valmistusasiakirjoihin on sisällytettävä ilmoituslomake sekä kaikki siinä vaaditut tietoaineistot, piirustukset, valokuvat ja muut tiedot. Tiedot voidaan antaa paperilla tai sähköisessä muodossa.

Siirretään komissiolle täytäntöönpanovalta vahvistaa 54 artiklassa tarkoitetut ilmoituslomakkeen ja valmistusasiakirjojen mallit.

2. Tyyppihyväksyntää hakiessaan valmistajan on ilmoitettava valitsemansa 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan mukainen menettely ja toimitettava valmistusasiakirjat.

13 artikla

Tiedot, jotka on toimitettava eri tyyppihyväksyntämenettelyjen mukaisissa hakemuksissa

1. Asteittaista tyyppihyväksyntää koskevaan hakemukseen on liitettävä valmistusasiakirjat sekä kaikki tyyppihyväksyntätodistukset, joita vaaditaan kussakin sovellettavassa, liitteessä I luetellussa erillisessä säädöksessä ja E-säännössä tai OECD:n testausohjeessa.

   Kun kyseessä on järjestelmän tai erillisen teknisen yksikön tyyppihyväksyntä, joka myönnetään liitteessä I lueteltujen niihin sovellettavien säädösten mukaisesti, vastaavien valmistusasiakirjojen on oltava hyväksyntäviranomaisen saatavilla, kunnes hyväksyntä on myönnetty tai evätty.

2. Yksivaiheista tyyppihyväksyntää koskevaan hakemukseen on liitettävä valmistusasiakirjat, joissa on liitteessä I luetelluissa säädöksissä mainitut tiedot.

3. Yhdistetyn tyyppihyväksynnän tapauksessa valmistusasiakirjoihin on liitettävä ne tyyppihyväksyntäatodistukset, joita vaaditaan kussakin liitteessä I luetellussa soveltuvassa erillisessä säädöksessä ja E-säännössä tai OECD:n testausohjeessa, ja jos tyyppihyväksyntätodistuksia ei esitetä, tämän asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteissä vaaditut, liitteessä I lueteltuihin säädöksiin liittyvät tiedot.

4. Monivaiheista tyyppihyväksyntää varten on toimitettava seuraavat tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista:

   a) ensimmäisessä vaiheessa valmista ajoneuvoa varten vaadittavien valmistusasiakirjojen ja EU-tyyppihyväksyntätodistusten ne osat, jotka vastaavat perusajoneuvon valmistusvaihetta

   b) toisessa ja seuraavissa vaiheissa valmistusasiakirjojen ja EU-tyyppihyväksyntätodistusten ne osat, jotka vastaavat senhetkistä valmistusvaihetta, sekä yksi kappale ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntätodistuksesta, joka on annettu edellisessä valmistusvaiheessa; lisäksi valmistajan on toimitettava täydelliset tiedot ajoneuvoon tekemistään muutoksista tai lisäyksistä.

   Edellä a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan toimittaa 2 kohdan mukaisesti.

5. Esittämällä perustellun pyynnön hyväksyntäviranomainen voi kehottaa valmistajaa toimittamaan kaikki tarvittavat lisätiedot, joita edellytetään tarvittavista testeistä päättämiseksi tai testien toteuttamisen helpottamiseksi.

14 artikla
Järjestelmien, osien tai erillisten teknisten yksiköiden EU-tyyppihyväksynnässä noudatettava menettely

Valmistajan on jätettävä hakemus hyväksyntäviranomaiselle.

Kustakin järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyypistä voidaan jättää ainoastaan yksi hakemus, ja se voidaan jättää ainoastaan yhteen jäsenvaltioon.

Jokaisesta hyväksyttäväksi haettavasta tyypistä on jätettävä erillinen hakemus.

V LUKU
EU-TYYPPIHYVÄKSYNTÄMENETTELYJEN TOTEUTTAMINEN

15 artikla
Yleiset säännökset

1. Hyväksyntäviranomaiset voivat myöntää EU-tyyppihyväksynnän vasta varmistuttuaan siitä, että 19 artiklassa tarkoitetut tuotannon vaatimustenmukaisuutta koskevat menettelyt on pantu täytäntöön ja että ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyyppi täyttää siihen sovellettavat vaatimukset.

2. EU-tyyppihyväksynnät on myönnettävä 16 ja 17 artiklan mukaisesti.

3. Jos hyväksyntäviranomainen katsoo, että ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyyppi, joka on rakennettu vaatimusten mukaisesti, muodostaa silti vakavan vaaran liikenneturvallisuudelle tai vahingoittaa vakavasti ympäristöä tai kansanterveyttä taikka traktorien tapauksessa aiheuttaa vakavan vaaran työturvallisuudelle, se voi evätä EU-tyyppihyväksynnän. Tässä tapauksessa viranomaisen on viipymättä lähetettävä muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille ja komissiolle yksityiskohtaiset tiedot, joissa selostetaan päätöksen syyt ja esitetään todisteet, joihin käsitys perustuu.

4. EU-tyyppihyväksyntätodistukset on numeroitava yhdenmukaistetun järjestelmän mukaisesti.

5. Hyväksyntäviranomaisen on lähetettävä 20 työpäivän kuluessa muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille jäljennös EU-tyyppihyväksyntätodistuksesta liitteineen jokaisen ajoneuvotyypin osalta, jonka se on hyväksynyt. Paperikopion sijasta voidaan toimittaa sähköinen tiedosto.

6. Hyväksyntäviranomaisen on viipymättä ilmoitettava muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille epäämistään tai peruuttamistaan ajoneuvon hyväksynnöistä ja päätöksensä syistä.

7. Kunkin jäsenvaltion hyväksyntäviranomaisten on lähetettävä kolmen kuukauden välein muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille luettelo edeltävän kauden aikana myöntämistään, muuttamistaan, epäämistään tai peruuttamistaan järjestelmien, osien tai erillisten teknisten yksiköiden EU-tyyppihyväksynnöistä.

8. EU-tyyppihyväksynnän myöntäneen hyväksyntäviranomaisen on toisen jäsenvaltion hyväksyntäviranomaisen pyynnöstä lähetettävä sille 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta kopio kyseisestä EU-tyyppihyväksyntätodistuksesta liitteineen. Paperikopion sijasta voidaan toimittaa sähköinen tiedosto.

9. Jos komissio sitä pyytää, hyväksyntäviranomaisen on toimitettava 5–8 kohdassa tarkoitetut tiedot myös komissiolle.

10. Hyväksyntäviranomaisen on laadittava hyväksyntäasiakirjat, jotka sisältävät valmistusasiakirjat ja tutkimuslaitoksen tai hyväksyntäviranomaisen toimiensa yhteydessä siihen liittämät testausselosteet ja muut asiakirjat. Valmistusasiakirjoissa on oltava hakemisto, jossa esitetään hyväksyntäasiakirjojen sisältö numeroituna tai merkittynä siten, että jokainen sivu on helposti löydettävissä; tämä asiakirja on laadittava siten, että siitä käyvät ilmi EU-tyyppihyväksynnän eri hallinnolliset vaiheet, varsinkin tarkistusten ja päivitysten päivämäärät.

16 artikla
Tyyppihyväksyntätodistusta koskevat erityiset säännökset

1. Tyyppihyväksyntätodistuksessa on oltava liitteinä seuraavat:

   a) edellä 15 artiklassa tarkoitetut hyväksyntäasiakirjat

   b) testien tulokset

   c) vaatimustenmukaisuustodistukset allekirjoittamaan valtuutettujen henkilöiden nimet ja nimikirjoitusnäytteet sekä asema yrityksessä.

2. Tyyppihyväksyntätodistus on annettava tämän asetuksen täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettua mallia käyttäen.

3. Hyväksyntäviranomaisen on kunkin ajoneuvotyypin osalta

   a) täytettävä kaikki asiaankuuluvat EU-tyyppihyväksyntätodistuksen osat, myös siihen liitetty testausselostesivu, tämän asetuksen täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetun tyyppihyväksyntätodistuksen mallin mukaisesti

   b) koottava hyväksyntäasiakirjojen hakemisto

   c) toimitettava hakijalle täytetty todistus liitteineen viipymättä.

4. Jos kyseessä on EU-tyyppihyväksyntä, jossa 26 artiklan mukaisesti on asetettu tyyppihyväksynnän voimassaoloa koskevia rajoituksia tai jossa säädösten tietyistä säännöksistä on poikettu, EU-tyyppihyväksyntätodistuksessa on mainittava kyseiset rajoitukset tai poikkeukset.

5. Jos valmistaja valitsee yhdistetyn tyyppihyväksyntämenettelyn, hyväksyntäviranomaisen on lisättävä ilmoituslomakkeeseen viittaukset testausselosteisiin, joista on säädetty säädöksissä ja joista ei ole saatavilla EU-tyyppihyväksyntätodistusta. Siirretään komissiolle täytäntöönpanovalta vahvistaa 54 artiklassa tarkoitettu tässä lomakkeessa käytettävä malli.

6. Jos valmistaja valitsee yksivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn, hyväksyntäviranomaisen on laadittava sovellettavista vaatimuksista tai säädöksistä luettelo ja liitettävä kyseinen luettelo EU-tyyppihyväksyntätodistukseen. Siirretään komissiolle täytäntöönpanovalta vahvistaa 54 artiklassa tarkoitettu tässä luettelossa käytettävä malli.

17 artikla

Järjestelmiä, osia tai erillisiä teknisiä yksiköitä koskevat erityiset säännökset

1. Järjestelmälle on myönnettävä EU-tyyppihyväksyntä, jos se on valmistusasiakirjoissa annettujen tietojen mukainen ja täyttää liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä soveltuvassa säädöksessä vahvistetut tekniset vaatimukset.

2. Osalle tai erilliselle tekniselle yksikölle on myönnettävä osan tai erillisen teknisen yksikön EU-tyyppihyväksyntä, jos se on valmistusasiakirjoissa annettujen tietojen mukainen ja täyttää liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä soveltuvassa säädöksessä vahvistetut tekniset vaatimukset.

3. Jos osat tai erilliset tekniset yksiköt, riippumatta siitä, onko ne tarkoitettu korjaus-, huolto- vai ylläpitokäyttöön, kuuluvat ajoneuvon osalta myös järjestelmän tyyppihyväksynnän piiriin, osalta tai erilliseltä tekniseltä yksiköltä ei vaadita lisähyväksyntää, ellei liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä soveltuvassa säädöksessä sitä edellytetä.

4. Jos osa tai erillinen tekninen yksikkö täyttää tehtävänsä tai jos sillä on erityinen ominaisuus ainoastaan ajoneuvon muiden osien yhteydessä, jolloin vaatimustenmukaisuus voidaan tarkastaa ainoastaan osan tai erillisen teknisen yksikön toimiessa yhdessä muiden ajoneuvon osien kanssa, osan tai erillisen teknisen yksikön EU-tyyppihyväksynnän laajuutta on rajoitettava vastaavasti.

Tällaisissa tapauksissa EU-tyyppihyväksyntätodistuksessa on mainittava käyttöä koskevat mahdolliset rajoitukset ja asennusta koskevat erityisedellytykset.

Jos ajoneuvon valmistaja asentaa tällaisen osan tai erillisen teknisen yksikön, näiden käyttörajoitusten ja asennusedellytysten noudattaminen on tarkastettava ajoneuvon hyväksynnän yhteydessä.

18 artikla
EU-tyyppihyväksynnässä vaaditut testit

1. Tässä asetuksessa ja liitteessä I luetelluissa säädöksissä asetettujen teknisten vaatimusten noudattaminen on osoitettava asianmukaisin, nimettyjen tutkimuslaitosten suorittamin testein.

   Testausmenetelmät ja testeissä käytettävät laitteet ja työvälineet kuvataan kyseisissä säädöksissä.

2. Valmistajan on asetettava hyväksyntäviranomaisen saataville sellainen määrä ajoneuvoja, osia tai erillisiä teknisiä yksiköitä, jota vaadittavien testien suorittaminen asiaa koskevien säädösten mukaisesti edellyttää.

3. Vaaditut testit on suoritettava ajoneuvoilla, osilla ja erillisillä teknisillä yksiköillä, jotka edustavat hyväksyttäväksi haettua tyyppiä.

   Valmistaja voi kuitenkin hyväksyntäviranomaisen suostumuksella valita ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön, joka ei edusta hyväksyttäväksi haettua tyyppiä mutta jossa yhdistyy joukko mahdollisimman epäsuotuisia ominaisuuksia vaadittuun suoritustasoon nähden. Valintaprosessissa voidaan käyttää päätöksenteon apuna virtuaalitestausmenetelmiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen testausmenetelmien asemesta voidaan hyväksyntäviranomaisen suostumuksella käyttää valmistajan pyynnöstä virtuaalitestausmenetelmiä, kun kyse on tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä luetelluista vaatimuksista.

5. Virtuaalitestausmenetelmien on täytettävä tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistetut edellytykset.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 57 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa täsmennetään ne vaatimukset, joiden osalta voidaan tehdä virtuaalitestaus, ja vahvistetaan virtuaalitestauksessa noudatettavat edellytykset sen varmistamiseksi, että virtuaalitestauksen tulokset ovat yhtä päteviä kuin fyysisen testauksen tulokset.

19 artikla
Tuotannon vaatimustenmukaisuutta koskevat järjestelyt

1. EU-tyyppihyväksynnän myöntävän hyväksyntäviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla tarkastetaan, tarvittaessa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisten kanssa, että valmistettavien ajoneuvojen, järjestelmien, osien

tai erillisten teknisten yksiköiden yhdenmukaisuus hyväksytyn tyypin kanssa on varmistettu riittävin järjestelyin.

2. EU-tyyppihyväksynnän myöntäneen hyväksyntäviranomaisen on toteutettava kyseistä hyväksyntää koskevat tarvittavat toimenpiteet, joilla tarkastetaan, tarvittaessa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisten kanssa, että 1 kohdassa tarkoitetut järjestelyt ovat edelleen riittävät ja että valmistettavat ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt ovat edelleen hyväksytyn tyypin mukaisia.

Tarkastukset, joilla varmistetaan, että ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt ovat hyväksytyn tyypin mukaisia, on rajoitettava koskemaan vain tämän asetuksen täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja menettelyjä. EU-tyyppihyväksynnän myöntäneen jäsenvaltion hyväksyntäviranomainen voi sitä varten tehdä minkä tahansa säädöksissä vahvistetuista EU-tyyppihyväksynnän edellytyksenä olevista tarkastuksista tai testeistä näytteille, jotka on otettu valmistajan tiloissa, tuotantolaitos mukaan luettuna.

3. Jos EU-tyyppihyväksynnän myöntänyt hyväksyntäviranomainen toteaa, että 1 kohdassa tarkoitettuja järjestelyjä ei sovelleta, ne poikkeavat merkittävästi sovituista järjestelyistä ja valvontasuunnitelmista, niiden soveltaminen on lopetettu tai niitä ei enää pidetä riittävinä, vaikka tuotantoa ei ole keskeytetty, kyseisen hyväksyntäviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotannon vaatimustenmukaisuusmenettelyä noudatetaan asianmukaisesti, taikka peruutettava tyyppihyväksyntä.

VI LUKU
EU-TYYPPIHYVÄKSYNTIEN MUUTOKSET

20 artikla
Yleiset säännökset

1. Valmistajan on viipymättä ilmoitettava EU-tyyppihyväksynnän myöntäneelle hyväksyntäviranomaiselle kaikista muutoksista hyväksyntäasiakirjojen tietoihin.

Kyseisen hyväksyntäviranomaisen on tässä luvussa annettujen sääntöjen mukaisesti päätettävä, mitä menettelyä on noudatettava.

Tarvittaessa se voi valmistajaa kuultuaan päättää, että on myönnettävä uusi EU-tyyppihyväksyntä tai uusi yksittäishyväksyntä.

2. EU-tyyppihyväksynnän muutosta koskeva hakemus on toimitettava yksinomaan alkuperäisen EU-tyyppihyväksynnän myöntäneelle hyväksyntäviranomaiselle.

3. Jos hyväksyntäviranomainen toteaa, että muutoksen tekemiseksi tarvitaan uusia tarkastuksia tai uusia testejä, sen on ilmoitettava siitä valmistajalle.

Edellä 19 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä sovelletaan vain siinä tapauksessa, että hyväksyntäviranomainen katsoo näiden tarkastusten tai testien perusteella, että EU-tyyppihyväksynnän vaatimukset täyttyvät edelleen.

21 artikla

Ajoneuvoja, järjestelmiä, osia tai erillisiä teknisiä yksiköitä koskevat erityiset säännökset

1. Jos hyväksyntäasiakirjojen tiedot ovat muuttuneet eikä tarkastuksia tai testejä ole tarpeen toistaa, muutosta nimitetään ’tarkistukseksi’.

   Tällaisissa tapauksissa hyväksyntäviranomaisen on tarvittaessa annettava uudelleen hyväksyntäasiakirjojen tarkistettu sivu ja osoitettava selvästi jokaisella tarkistetulla sivulla muutoksen luonne ja sivun uudelleen antamisen päivämäärä. Hyväksyntäasiakirjojen konsolidoidun, päivitetyn toisinnon, johon on liitetty yksityiskohtainen kuvaus muutoksista, katsotaan myös täyttävän tämän vaatimuksen.

2. Tarkistusta nimitetään ’laajennukseksi’, jos 1 kohdassa säädetyn lisäksi pätee jokin seuraavista tapauksista:

   a) tarvitaan lisätarkastuksia tai uusia testejä

   b) jokin EU-tyyppihyväksyntätodistuksen sisältämä tieto, lukuun ottamatta sen liitteitä, on muuttunut

   c) jonkin hyväksyttyyn ajoneuvotyyppiin taikka järjestelmään, osaan tai erilliseen tekniseen yksikköön sovellettavan säädöksen nojalla tulee voimaan uusia vaatimuksia.

   Tällöin hyväksyntäviranomaisen on annettava tarkistettu EU-tyyppihyväksyntätodistus, jossa on laajennusnumero, joka suurenee jo myönnettyjen perättäisten laajennusten määrää vastaavasti. Hyväksyntätodistuksesta on selvästi käytävä ilmi laajennuksen peruste ja uudelleenmyöntämispäivä.

   Aina kun on annettu muutettuja sivuja tai konsolidoitu, päivitetty toisinto, hyväksyntätodistuksen liitteenä olevaa hyväksyntäasiakirjojen hakemistoa on vastaavasti muutettava niin, että siitä käy ilmi viimeisimmän laajennuksen tai tarkistuksen päivämäärä tai päivitetyn toisinnon viimeisimmän konsolidoinnin päivämäärä.

22 artikla

Muutosten antaminen ja niistä ilmoittaminen

1. Jos kyseessä on laajennus, on päivitettävä kaikki asiaankuuluvat EU-tyyppihyväksyntätodistuksen osat, sen liitteet ja hyväksymisasiakirjojen hakemisto. Päivitetty todistus liitteineen on toimitettava hakijalle viipymättä.

2. Jos kyseessä on tarkistus, hyväksyntäviranomaisen on viipymättä annettava hakijalle tarkistetut asiakirjat tai konsolidoitu, päivitetty toisinto, myös hyväksyntäasiakirjojen tarkistettu hakemisto.

3. Hyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava kaikista EU-tyyppihyväksyntiin tehdyistä muutoksista muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille 15 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

VII LUKU
EU-TYYPPIHYVÄKSYNNÄN VOIMASSAOLO

23 artikla
Voimassaolon päättyminen

1. EU-tyyppihyväksyntä on voimassa toistaiseksi.

2. Ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän voimassaolo lakkaa seuraavissa tapauksissa:

a) Jossakin hyväksyttyyn ajoneuvotyyppiin sovellettavassa säädöksessä säädetyt uudet vaatimukset tulevat pakollisiksi uusien ajoneuvojen rekisteröinnissä, myynnissä tai käyttöönotossa, eikä tyyppihyväksyntää voida päivittää vastaavasti.

b) Hyväksytyn ajoneuvon tuotanto lopetetaan vapaaehtoisesti kokonaan.

c) Tyyppihyväksynnän voimassaolo päättyy 26 artiklan mukaisen erityisen rajoituksen johdosta.

3. Jos voimassaolon päättyminen koskee ainoastaan yhtä jonkin tyypin varianteista tai ainoastaan yhtä jonkin variantin versioista, kyseisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän voimassaolo päättyy ainoastaan tämän variantin tai version osalta.

4. Kun tietyn ajoneuvotyypin valmistus päättyy, valmistajan on ilmoitettava siitä kyseisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän myöntäneelle hyväksyntäviranomaiselle.

Saatuaan tällaisen ilmoituksen viranomaisen on 20 työpäivän kuluessa ilmoitettava siitä muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille.

5. Kun ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän voimassaolo on päättymässä, valmistajan on ilmoitettava siitä EU-tyyppihyväksynnän myöntäneelle hyväksyntäviranomaiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

Hyväksyntäviranomaisen on viipymättä ilmoitettava kaikki asiaan liittyvät tiedot muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille, jotta voidaan tarvittaessa soveltaa 34 artiklaa.

Tässä ilmoituksessa on erityisesti mainittava viimeisen valmistetun ajoneuvon valmistuspäivä ja valmistenumero.

VIII LUKU
VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUS JA MERKINNÄT

24 artikla
Vaatimustenmukaisuustodistus

1. Kokonaisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän haltijana valmistajan on toimitettava paperikopiona vaatimustenmukaisuustodistus, joka seuraa jokaista valmista, keskeneräistä tai valmistunutta hyväksytyn ajoneuvotyypin mukaisesti valmistettua ajoneuvoa.

   Todistus on annettava maksutta ajoneuvon mukana sen ostajalle, eikä sen antamista saa tehdä riippuvaiseksi nimenomaisen pyynnön esittämisestä tai lisätietojen antamisesta valmistajalle.

2. Valmistajan on käytettävä 54 artiklan mukaisesti hyväksyttävissä täytäntöönpanotoimissa vahvistettavaa vaatimustenmukaisuustodistuksen mallia.

3. Ellei ajoneuvon ostajan kanssa ole toisin sovittu, vaatimustenmukaisuustodistus on laadittava sen jäsenvaltion, jossa ajoneuvo ostetaan, virallisella kielellä.

4. Vaatimustenmukaisuustodistus on suunniteltava niin, että sen väärentäminen estetään. Sitä varten on käytettävä paperia, joka on suojattu joko värigrafiikalla tai vesileimattu valmistajan tunnuksella.

5. Vaatimustenmukaisuustodistus on täytettävä kokonaisuudessaan, eikä siihen voida sisällyttää muita ajoneuvon käyttöä koskevia rajoituksia kuin ne, joista on säädetty jossakin säädöksessä.

6. Keskeneräisen tai valmistuneen ajoneuvon tapauksessa valmistajan on ilmoitettava vaatimustenmukaisuustodistuksen sivulla 2 ainoastaan ne tiedot, jotka on lisätty tai muutettu siinä hyväksyntävaiheessa, ja tarvittaessa liitettävä todistukseen kaikki edellisen vaiheen vaatimustenmukaisuustodistukset.

7. Tämän asetuksen täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetun vaatimustenmukaisuustodistuksen, joka annetaan 26 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä hyväksytyille ajoneuvoille, otsikossa on oltava maininta ”asetuksen […][tämä asetus] 26 artiklan mukaisesti tyyppihyväksytyille valmiille/valmistuneille ajoneuvoille (tilapäinen hyväksyntä)”.

8. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetun vaatimustenmukaisuustodistuksen, joka annetaan 28 artiklan mukaisesti hyväksytyille ajoneuvoille, otsikossa on oltava maininta

”pieninä sarjoina tyyppihyväksytyille valmiille/valmistuneille ajoneuvoille” ja lähellä sitä valmistusvuosi sekä sen jäljessä järjestysnumero, joka sijoittuu yhden ja liitteessä II olevassa 1 osassa olevassa taulukossa osoitetun rajan väliin ja ilmaisee kunkin valmistusvuoden osalta kyseisen ajoneuvon järjestyksen kyseisen vuoden valmistuserässä.

9. Valmistaja voi toimittaa vaatimustenmukaisuustodistukseen sisältyviä tietoja sähköisesti jäsenvaltion rekisteröintiviranomaiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

10. Vaatimustenmukaisuustodistuksen kaksoiskappaleen voi antaa ainoastaan valmistaja. Todistuksen kaksoiskappaleiden etusivulla on oltava selkeästi näkyvällä tavalla merkittynä sana ”kaksoiskappale”.

25 artikla
Tyyppihyväksyntämerkki

1. Osan tai erillisen teknisen yksikön valmistajan on kiinnitettävä kuhunkin hyväksytyn tyypin mukaisesti valmistettuun osaan tai yksikköön soveltuvassa tämän asetuksen nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä, E-säännössä tai OECD:n testiohjeessa vaadittu tyyppihyväksyntämerkki, riippumatta siitä, onko kyseinen osa tai yksikkö osa jotakin järjestelmää.

2. Jos tyyppihyväksyntämerkkiä ei vaadita, valmistajan on kiinnitettävä osaan tai yksikköön vähintään kauppanimensä tai tavaramerkkinsä sekä tyyppi- ja tunnistenumero.

3. EU-tyyppihyväksyntämerkki on laadittava tämän asetuksen täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetun mallin mukaisesti.

IX LUKU
VAPAUTUKSET JA DELEGOITUJEN SÄÄDÖSTEN TAI E-SÄÄNTÖJEN KANSSA YHTEENSOPIMATTOMAT UUDET TEKNOLOGIAT TAI RATKAISUT

26 artikla
Uusille teknologioille tai ratkaisuille myönnettävät vapautukset

1. Valmistaja voi hakea EU-tyyppihyväksyntää järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyypille, jossa käytetään uutta teknologiaa tai uusia ratkaisuja, jotka eivät ole yhteensopivia yhden tai useamman liitteessä I luetellun säädöksen tai vaatimuksen kanssa.

2. Hyväksyntäviranomaisen on myönnettävä 1 kohdassa tarkoitettu EU-tyyppihyväksyntä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) Hakemuksessa esitetään perustelut sille, että kyseiset teknologiat tai ratkaisut tekevät järjestelmästä, osasta tai erillisestä teknisestä yksiköstä yhteensopimattoman vaatimusten kanssa.

b) Hakemuksessa kuvataan uuden teknologian turvallisuus- ja ympäristövaikutukset sekä ne toimenpiteet, joilla varmistetaan, että saavutetaan vähintään vastaava turvallisuuden ja ympäristönsuojelun taso kuin niillä vaatimuksilla, joista haetaan vapautusta.

c) Esitetään testien kuvaukset ja testitulokset, jotka osoittavat b alakohdan edellytyksen täyttyvän.

3. Ennen kuin komissio päättää poikkeuksen hyväksymisestä, hyväksyntäviranomainen voi myöntää ajoneuvotyypille, jonka osalta poikkeusta haetaan, tilapäisen hyväksynnän, joka on voimassa vain kyseisen jäsenvaltion alueella. Hyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille asiakirjalla, joka sisältää 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

4. Muut hyväksyntäviranomaiset voivat päättää hyväksyä 3 kohdassa tarkoitetun tilapäisen hyväksynnän alueellaan.

5. Uusia teknologioita tai ratkaisuja koskevan poikkeuksen myöntämisen edellytyksenä on, että komissio on hyväksynyt sen 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

6. Hyväksymispäätöksessä on tapauksen mukaan ilmoitettava myös, onko päätöksen voimassaololle asetettu rajoituksia. Hyväksyntä on joka tapauksessa voimassa vähintään 36 kuukautta.

Jos komissio päättää evätä hyväksymisen, hyväksyntäviranomaisen on välittömästi ilmoitettava 3 kohdassa tarkoitetun tilapäisen tyyppihyväksynnän haltijalle, että tilapäinen hyväksyntä peruutetaan kuuden kuukauden kuluttua päivästä, jona komissio on tehnyt päätöksen.

Ajoneuvot, jotka on valmistettu tilapäisen hyväksynnän mukaisesti ennen sen peruuttamista, saa kuitenkin rekisteröidä, myydä tai ottaa käyttöön missä tahansa tilapäisen hyväksynnän hyväksyneessä jäsenvaltiossa.

27 artikla
Tarvittavat toimet

1. Jos komissio hyväksyy 26 artiklan mukaisen vapautuksen myöntämisen, se toteuttaa välittömästi tarvittavat toimenpiteet, joilla delegoidut säädökset tai asianomaiset vaatimukset mukautetaan tekniikan kehitykseen.

   Jos 26 artiklan nojalla myönnettävä vapautus liittyy E-sääntöön, komissio ehdottaa kyseiseen E-sääntöön muutosta tarkistetun vuoden 1958 sopimuksen mukaisesti sovellettavaa menettelyä noudattaen.

2. Heti kun asiaa koskevat säädökset tai vaatimukset on muutettu, kaikki vapautukseen liittyvät rajoitukset on poistettava.

   Jos tarvittavia toimia delegoitujen säädösten tai vaatimusten mukauttamiseksi ei ole toteutettu, vapautuksen voimassaoloa voidaan hyväksynnän myöntäneen jäsenvaltion pyynnöstä jatkaa komission päätöksellä, joka hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

X LUKU
PIENINÄ SARJOINA VALMISTETUT AJONEUVOT

28 artikla
Pienten sarjojen kansallinen tyyppihyväksyntä

1. Valmistaja voi hakea pienten sarjojen kansallista tyyppihyväksyntää ajoneuvotyypille, jonka valmistusmäärä on liitteessä II olevassa 1 osassa vahvistettujen enimmäismäärien mukainen.

   Tällaisen hyväksynnän tapauksessa kansallinen viranomainen voi perustelluista syistä poiketa yhdestä tai useammasta liitteessä I lueteltujen säädösten säännöksestä asetettuaan vaihtoehtoiset vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla vaihtoehtoisilla vaatimuksilla on varmistettava sellainen liikenneturvallisuuden, ympäristönsuojelun ja työturvallisuuden taso, joka, niin pitkälle kuin käytännössä on mahdollista, vastaa liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä soveltuvassa säädöksessä säädettyä tasoa.

3. Kun ajoneuvoja tyyppihyväksytään tämän artiklan mukaisesti, on hyväksyttävä järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt, jotka on tyyppihyväksytty liitteessä I lueteltujen säädösten mukaisesti.

4. Tyyppihyväksyntätodistuksessa on täsmennettävä 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen poikkeusten sisältö. Tätä artiklaa sovellettaessa tyyppihyväksyntätodistus on laadittava täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettua mallia käyttäen, mutta siinä ei saa olla otsikkoa

”Ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntätodistus”. Tyyppihyväksyntätodistukset on numeroitava tämän asetuksen mukaisesti.

5. Tyyppihyväksynnän voimassaolo on rajattava vain sen jäsenvaltion alueelle, jonka hyväksyntäviranomainen hyväksynnän myönsi.

6. Valmistajan pyynnöstä on valmistajan nimeämien jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille kuitenkin lähetettävä kirjattuna kirjeenä tai sähköpostilla jäljennös tyyppihyväksyntätodistuksesta ja sen liitteistä.

7. Valmistajan nimeämien jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisten on 60 päivän kuluessa todistuksen vastaanottamisesta päätettävä, hyväksyvätkö ne kyseisen tyyppihyväksynnän vai eivät. Niiden on virallisesti ilmoitettava tästä päätöksestään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulle hyväksyntäviranomaiselle.

8. Tyyppihyväksyntää ei saa evätä, jollei hyväksyntäviranomaisella ole perusteltua syytä uskoa, että tekniset säännökset, joiden mukaisesti ajoneuvo on hyväksytty, eivät vastaa sen omia säännöksiä.

9. Jos hakija haluaa myydä, rekisteröidä tai ottaa käyttöön ajoneuvon toisessa jäsenvaltiossa, hyväksynnän myöntäneen hyväksyntäviranomaisen on hakijan pyynnöstä toimitettava hänelle jäljennös tyyppihyväksyntätodistuksesta hyväksyntäasiakirjat mukaan luettuina. Kansallisen viranomaisen on sallittava tämän ajoneuvon myynti, rekisteröinti tai käyttöönotto, jollei sillä ole perusteltua syytä uskoa, että tekniset säännöt, joiden mukaisesti ajoneuvo on hyväksytty, eivät vastaa sen omia säännöksiä.

XI LUKU
YKSITTÄISHYVÄKSYNNÄT

29 artikla
Yksittäishyväksynnät

1. Yksittäishyväksyntähakemuksen tekee ajoneuvon valmistaja tai omistaja. Sen voi tehdä myös yhteisöön asettautunut henkilö, joka toimii ajoneuvon valmistajan tai omistajan puolesta.

2. Yksittäishyväksyntämenettelyssä hyväksyntäviranomaisten on varmennettava, että ajoneuvo on soveltuvien hallinnollisten määräysten ja teknisten vaatimusten mukainen.

3. Yksittäishyväksyntää on sovellettava yhteen tiettyyn ajoneuvoon, olipa se ainoa kappale tai ei.

4. Yksittäishyväksyntähakemus voi kattaa enintään 15 samaa tyyppiä olevaa ajoneuvoa.

5. Tätä artiklaa sovelletaan ajoneuvoihin, joilla yksittäishyväksyntähakemuksen jättöhetkellä ei ole aiemmin myönnettyä käyttöönottolupaa, johon liittyy ajoneuvon tunnistaminen ja rekisterinumeron antaminen sille, mukaan luettuna tilapäinen, lyhytkestoinen tai elinkeinonharjoittajalle myönnettävä rekisteröinti tai käyttöönotto, tai joiden rekisteröinnistä tai käyttöönotosta on kulunut alle kuusi kuukautta.

30 artikla
Yksittäishyväksyntiin liittyvät vapautukset

1. Hyväksyntäviranomainen voi vapauttaa ajoneuvon yhden tai useamman liitteessä I luetellun säädöksen vaatimusten noudattamisesta, kunhan se asettaa vaihtoehtoiset vaatimukset ja sillä on vapautukseen perustellut syyt.

   Vaihtoehtoisilla vaatimuksilla on varmistettava sellainen liikenneturvallisuuden, ympäristönsuojelun ja työturvallisuuden taso, joka niin pitkälle kuin käytännössä on mahdollista vastaa liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä soveltuvassa säädöksessä säädettyä tasoa.

2. Hyväksyntäviranomaiset eivät saa suorittaa rikkovia testejä. Niiden on käytettävä kaikkia asiaankuuluvia tietoja, jotka hakija on toimittanut osoittaakseen vaihtoehtoisten vaatimusten mukaisuuden.

3. Hyväksyntäviranomaisten on hyväksyttävä kaikki järjestelmien, osien tai erillisten teknisten yksiköiden EU-tyyppihyväksynnät vaihtoehtoisten vaatimusten sijasta.

4. Hyväksyntäviranomaisen on myönnettävä yksittäishyväksyntä, jos ajoneuvo on hakemukseen liitetyn kuvauksen mukainen ja täyttää sovellettavat tekniset vaatimukset, ja annettava yksittäishyväksyntätodistus viipymättä.

   Yksittäishyväksyntätodistuksen on perustuttava liitteessä V vahvistettuun EU-tyyppihyväksyntätodistuksen malliin, ja siihen on sisällytettävä vähintäänkin ne tiedot, joita tarvitaan neuvoston direktiivissä 1999/37/EY[36] säädetyn rekisteröintihakemuksen täyttämiseen.

   Yksittäishyväksyntätodistuksissa ei saa olla otsikkoa ”Ajoneuvon EU-hyväksyntä”. Yksittäishyväksyntätodistuksessa on oltava kyseisen ajoneuvon valmistenumero.

31 artikla
Yksittäishyväksynnän voimassaolo ja tunnustaminen

1. Yksittäishyväksyntä on voimassa vain sen jäsenvaltion alueella, jossa se on myönnetty.

[36] EYVL L 138, 1.6.1999, s. 57.

2. Jos hakija haluaa myydä, rekisteröidä tai ottaa toisessa jäsenvaltiossa käyttöön yksittäishyväksytyn ajoneuvon, hyväksynnän myöntäneen hyväksyntäviranomaisen on pyynnöstä toimitettava hakijalle lausunto teknisistä säännöksistä, joiden mukaisesti ajoneuvo on hyväksytty, sekä mahdolliset lisätiedot, joissa kuvataan täsmällisesti ne tekniset vaatimukset, jotka kyseinen ajoneuvo täyttää.

3. Jos jonkin jäsenvaltion hyväksyntäviranomainen on myöntänyt ajoneuvolle yksittäishyväksynnän 29 artiklan mukaisesti, toisten jäsenvaltioiden on sallittava tällaisen ajoneuvon myynti, rekisteröinti tai käyttöönotto, jollei niillä ole perusteltua syytä uskoa, että tekniset säännökset, joiden mukaisesti ajoneuvo on hyväksytty, eivät vastaa niiden omia säännöksiä.

4. Hyväksyntäviranomaisten on ajoneuvon valmistajan tai omistajan pyynnöstä myönnettävä yksittäishyväksyntä ajoneuvolle, joka on tämän asetuksen säännösten mukainen. Tällaisessa tapauksessa hyväksyntäviranomaisten on tunnustettava yksittäishyväksyntä ja sallittava ajoneuvon myynti, rekisteröinti ja käyttöönotto.

32 artikla
Erityiset säännökset

1. Tämän luvun säännöksiä voidaan soveltaa ajoneuvoihin, jotka on tyyppihyväksytty tämän asetuksen mukaisesti ja joita on muutettu ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä tai käyttöönottoa.

2. Tässä luvussa säädettyä menettelyä voidaan monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn mukaisesti soveltaa myös johonkin tiettyyn ajoneuvoon sen valmiiksi saattamisen perättäisten vaiheiden aikana.

3. Tässä luvussa säädetyllä menettelyllä ei voida korvata mitään monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn tavanomaiseen kulkuun kuuluvaa välivaihetta, eikä sitä voida käyttää ensimmäisen vaiheen hyväksynnän hankkimiseen ajoneuvolle.

XII LUKU
REKISTERÖINTI, MYYNTI JA KÄYTTÖÖNOTTO

33 artikla
Ajoneuvojen rekisteröinti, myynti ja käyttöönotto

1. Ajoneuvot, joiden osalta kokonaisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntä on pakollinen tai joille valmistaja on hankkinut sellaisen tyyppihyväksynnän tämän asetuksen mukaisesti, saadaan rekisteröidä, myydä tai ottaa käyttöön ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden mukana seuraa 24 artiklan mukaisesti annettu voimassa oleva vaatimustenmukaisuustodistus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 36 ja 37 artiklan soveltamista.

Keskeneräisten ajoneuvojen myynti on sallittua, mutta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat evätä tällaisten ajoneuvojen pysyvän rekisteröinnin tai käyttöönoton niin kauan kuin ajoneuvot ovat keskeneräisiä.

2. Pieninä sarjoina valmistettujen ajoneuvojen tapauksessa rekisteröityjen, myytyjen tai käyttöönotettujen ajoneuvojen lukumäärä vuodessa saa olla enintään liitteessä II olevassa 1 osassa tarkoitettu yksiköiden määrä.

3. Edellä olevan 1 kohdan vaatimuksia ei sovelleta ajoneuvoihin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi asevoimissa, väestönsuojelu- tai palontorjuntayksiköissä tai järjestyksenpidosta vastaavissa yksiköissä, eikä 28 tai 32 artiklan mukaisesti tyyppihyväksyttyihin ajoneuvoihin.

34 artikla
Sarjan viimeisten ajoneuvojen rekisteröinti, myynti ja käyttöönotto

1. Ajoneuvoja, jotka vastaavat sellaista ajoneuvotyyppiä, jonka EU-tyyppihyväksyntä ei enää ole voimassa, voidaan rekisteröidä, myydä ja ottaa käyttöön liitteessä II olevassa 2 osassa vahvistettujen enimmäismäärien ja 2 kohdassa asetetun määräajan rajoissa.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan unionin alueella oleviin ajoneuvoihin, jotka valmistusaikanaan kuuluivat voimassa olevan EU-tyyppihyväksynnän piiriin mutta joita ei ollut rekisteröity tai otettu käyttöön ennen mainitun EU-tyyppihyväksynnän voimassaolon päättymistä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan valmiiden ajoneuvojen osalta 12 kuukauden ja valmistuneiden ajoneuvojen osalta 18 kuukauden ajan päivästä, jolloin EU-tyyppihyväksynnän voimassaolo päättyi.

3. Jos valmistaja haluaa hyödyntää 1 kohdan säännöksiä, sen on toimitettava hakemus kunkin sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jota kyseisten ajoneuvojen käyttöönotto koskee. Hakemuksessa on eriteltävä ne tekniset tai kaupalliset syyt, joiden vuoksi kyseiset ajoneuvot eivät ole uusien teknisten vaatimusten mukaisia.

Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä kolmen kuukauden kuluessa pyynnön saamisesta, hyväksyvätkö ne, että kyseiset ajoneuvot rekisteröidään niiden alueella, ja kuinka monta tällaista ajoneuvoa ne hyväksyvät rekisteröitäviksi alueellaan.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen rekisteröitävien tai käyttöön otettavien ajoneuvojen lukumäärää seurataan tehokkaasti.

5. Tätä artiklaa sovelletaan tuotannon lopettamiseen vain silloin, kun lopettamisen syynä on tyyppihyväksynnän voimassaolon päättyminen 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

35 artikla
Osien ja erillisten teknisten yksiköiden myynti ja käyttöönotto

1. Osien ja erillisten yksiköiden myynti ja käyttöönotto on sallittua vain siinä tapauksessa, että ne täyttävät liitteessä I lueteltujen soveltuvien säädösten vaatimukset ja että ne on asianmukaisesti merkitty 25 artiklan mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta osiin tai erillisiin teknisiin yksiköihin, jotka on nimenomaan rakennettu tai suunniteltu uusiin ajoneuvoihin, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten osien tai erillisten teknisten yksiköiden myynnin ja käyttöönoton, jotka on 26 artiklan mukaisesti vapautettu yhdestä tai useammasta tämän asetuksen säännöksestä tai jotka on tarkoitettu asennettaviksi kyseistä osaa tai erillistä teknistä yksikköä varten 28 tai 29 artiklan mukaisesti myönnettyjen hyväksyntien piiriin kuuluviin ajoneuvoihin.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ja jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten osien tai erillisten teknisten yksiköiden myynnin ja käyttöönoton, jotka on tarkoitettu asennettaviksi ajoneuvoihin, joilta ei niiden käyttöönoton hetkellä edellytetty EU-tyyppihyväksyntää tämän asetuksen tai direktiivin 2003/37/EY nojalla.

XIII LUKU
SUOJALAUSEKKEET

36 artikla
Tämän asetuksen mukaiset ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt

1. Jos kansallinen viranomainen katsoo, että vaikka uudet ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt ovat sovellettavien vaatimusten mukaisia tai asianmukaisesti merkittyjä, ne muodostavat silti vakavan vaaran liikenneturvallisuudelle tai vahingoittavat vakavasti ympäristöä tai kansanterveyttä taikka traktorien tapauksessa aiheuttavat vakavan vaaran työturvallisuudelle, se voi enintään kuuden kuukauden ajaksi kieltäytyä rekisteröimästä tällaisia ajoneuvoja tai sallimasta tällaisten ajoneuvojen, osien tai erillisten teknisten yksiköiden myyntiä tai käyttöönottoa alueellaan.

   Tässä tapauksessa kyseisen kansallisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta valmistajalle, muiden jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille ja komissiolle ja ilmoitettava päätöksensä perusteena olevat syyt sekä erityisesti, perustuuko päätös jompaankumpaan seuraavista:

   a) puutteet asiaa koskevissa säädöksissä

   b) asiaa koskevien vaatimusten virheellinen soveltaminen.

2. Komissio kuulee päätöksen valmistelemiseksi mahdollisimman pian asianomaisia osapuolia ja erityisesti tyyppihyväksynnän myöntänyttä hyväksyntäviranomaista.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet perustuvat puutteisiin asiaa koskevissa säädöksissä, komissio toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

   a) Delegoitujen säädösten tapauksessa komissio muuttaa kyseisiä säädöksiä.

   b) E-sääntöjen tapauksessa komissio tekee tarvittavat muutosehdotukset asiaa koskeviin E-sääntöihin tarkistetun vuoden 1958 sopimuksen mukaisesti sovellettavaa menettelyä noudattaen.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet perustuvat asiaa koskevien vaatimusten virheelliseen soveltamiseen, komissio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseinen hyväksyntäviranomainen noudattaa vaatimuksia. Tällaisista toimista ilmoitetaan kaikkien jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille.

37 artikla

Ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt, jotka eivät ole hyväksytyn tyypin mukaisia

1. Jos vaatimustenmukaisuustodistuksella tai hyväksyntämerkillä varustetut uudet ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt eivät ole hyväksytyn tyyppinsä mukaisia, EU-tyyppihyväksynnän myöntäneen kansallisen viranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että valmistetut ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt saatetaan hyväksytyn tyypin mukaisiksi; tällainen toimenpide voi olla myös tyyppihyväksynnän peruuttaminen. Viranomaisen on ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille 20 työpäivän kuluessa.

2. Poikkeamien EU-tyyppihyväksyntätodistuksesta tai hyväksyntäasiakirjoista on 1 kohtaa sovellettaessa katsottava merkitsevän sitä, ettei hyväksytyn tyypin mukaisuus täyty. Ajoneuvoa ei pidetä hyväksytystä tyypistä poikkeavana, jos asiaa koskevissa säädöksissä säädetään vaihteluväleistä ja näitä vaihteluvälejä noudatetaan.

3. Jos toisen jäsenvaltion kansallinen hyväksyntäviranomainen osoittaa, että vaatimustenmukaisuustodistuksella tai hyväksyntämerkillä varustetut uudet ajoneuvot, osat tai erilliset tekniset yksiköt eivät ole hyväksytyn tyypin mukaisia, se voi pyytää EU-tyyppihyväksynnän myöntänyttä kansallista viranomaista tarkastamaan, että tuotannossa olevat ajoneuvot, järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt ovat edelleen hyväksytyn tyypin mukaisia. EU-tyyppihyväksynnän myöntäneen kansallisen viranomaisen on tällaisen pyynnön saatuaan toteutettava tarvittavat toimet mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa 60 työpäivän kuluessa pyynnön päiväyksestä.

4. Hyväksyntäviranomaisen on pyydettävä järjestelmän, osan, erillisen teknisen yksikön tai keskeneräisen ajoneuvon tyyppihyväksynnän myöntänyttä kansallista viranomaista

toteuttamaan tarpeelliset toimet sen varmistamiseksi, että tuotannossa olevat ajoneuvot saatetaan jälleen hyväksytyn tyypin mukaisiksi seuraavissa tapauksissa:

a) kun kyse on ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnästä ja ajoneuvon vaatimustenvastaisuus johtuu yksinomaan järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön vaatimustenvastaisuudesta

b) kun kyse on monivaiheisesta tyyppihyväksynnästä ja valmistuneen ajoneuvon vaatimustenvastaisuus johtuu yksinomaan keskeneräiseen ajoneuvoon olennaisesti kuuluvan järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tai itse keskeneräisen ajoneuvon vaatimustenvastaisuudesta.

Kyseisen kansallisen viranomaisen on tällaisen pyynnön saatuaan toteutettava tarvittavat toimet, tarvittaessa yhdessä pyynnön esittäneen jäsenvaltion kanssa, mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa 60 työpäivän kuluessa pyynnön päiväyksestä.

Kun vaatimustenvastaisuus on todettu, kyseiselle järjestelmälle, osalle tai erilliselle tekniselle yksikölle EU-tyyppihyväksynnän myöntäneen tai keskeneräiselle ajoneuvolle hyväksynnän myöntäneenjäsenvaltion hyväksyntäviranomaisen on toteutettava 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

5. Hyväksyntäviranomaisten on 20 työpäivän kuluessa ilmoitettava toisilleen EU-tyyppihyväksynnän peruuttamisesta ja peruuttamisen syistä.

6. Jos EU-tyyppihyväksynnän myöntänyt kansallinen viranomainen kiistää sille ilmoitetun vaatimustenvastaisuuden, asianomaisten jäsenvaltioiden on pyrittävä ratkaisemaan erimielisyys. Komissiolle on ilmoitettava asiasta, ja se järjestää tarpeen mukaan neuvotteluja ratkaisun aikaansaamiseksi.

38 artikla

Osat ja varusteet, jotka aiheuttavat merkittävän vaaran keskeisten järjestelmien moitteettomalle toiminnalle

1. Sellaisten osien ja varusteiden myynti, myyntiin tarjoaminen tai käyttöönotto, jotka voivat merkittävästi haitata ajoneuvon turvallisuuden tai ympäristönsuojelun tason kannalta olennaisten järjestelmien toimintaa, on kiellettävä, elleivät ne ovat saaneet hyväksyntäviranomaisen lupaa 4 kohdan ja 39 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Komissio laatii 57 artiklassa tarkoitetulla menettelyllä luettelon tällaisista osista ja varusteista ottaen huomioon käytettävissä olevat, seuraavia seikkoja koskevat tiedot:

a) ajoneuvoista, joihin tarkasteltavana olevia osia tai varusteita on asennettu, turvallisuudelle tai ympäristönsuojelun tasolle aiheutuvan vaaran vakavuus

b) vaikutukset, joita tämän artiklan nojalla asetettavalla osia ja varusteita koskevalla mahdollisella lupavaatimuksella on kuluttajiin ja valmistajiin jälkimarkkinoilla.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta alkuperäisosiin ja -varusteisiin eikä osiin tai varusteisiin, jotka on tyyppihyväksytty jonkin liitteessä I luetellun säädöksen mukaisesti, paitsi jos hyväksyntä liittyy muihin näkökohtiin kuin mitä 1 kohdassa tarkoitetaan.

3. Siirretään komissiolle valta antaa, tarpeen mukaan, 57 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa yksilöidään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut osat ja varusteet, kun ne saatetaan markkinoille.

4. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua luetteloa voidaan päivittää, ja 4 kohdassa tarkoitettu todistuksen malli ja numerointijärjestelmä sekä menettelyyn liittyvät näkökohdat, kyseisiä osia koskevat vaatimukset, merkintä, pakkaus ja asianmukaiset testit voidaan vahvistaa tarvittavissa määrin 57 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Vaatimukset voivat perustua liitteessä I lueteltuihin säädöksiin tai muodostua osan tai varusteen vertailusta alkuperäisen ajoneuvon tai tapauksen mukaan jonkin sen osan suoristuskyvyn kanssa. Näissä tapauksissa vaatimuksilla on varmistettava, että osat tai varusteet eivät heikennä ajoneuvon turvallisuuden tai ympäristönsuojelun tason kannalta keskeisten järjestelmien toimintaa.

39 artikla

Osat ja varusteet, jotka aiheuttavat merkittävän vaaran keskeisten järjestelmien moitteettomalle toiminnalle – asiaan liittyvät vaatimukset

1. Edellä olevan 38 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi on osien tai varusteiden valmistajan toimitettava hyväksyntäviranomaiselle nimetyn tutkimuslaitoksen laatima testausseloste, jossa todistetaan, että osat tai varusteet, joille lupaa haetaan, ovat 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisia. Valmistaja voi jättää tyyppiä ja osaa kohden vain yhden hakemuksen ja ainoastaan yhdelle hyväksyntäviranomaiselle.

   Hakemuksessa on annettava yksityiskohtaiset tiedot seuraavista: osien tai varusteiden valmistaja, niiden varusteiden ja osien, joille lupaa haetaan, tyyppi, tunniste- ja osanumerot, sekä ajoneuvon valmistajan nimi, ajoneuvon tyyppi ja tarvittaessa valmistusvuodet tai muut tiedot, joiden avulla voidaan tunnistaa ajoneuvot, joihin asennettaviksi tällaiset osat tai varusteet on tarkoitettu.

   Jos hyväksyntäviranomainen on vakuuttunut, että testausseloste ja muu näyttö huomioon ottaen kyseiset osat tai varusteet ovat 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaiset, sen on annettava todistus valmistajalle viipymättä. Tämän todistuksen nojalla osia tai varusteita saa myydä, saattaa myyntiin tai asentaa ajoneuvoihin yhteisössä edellyttäen, että 2 kohdan toista alakohtaa noudatetaan.

2. Valmistajan on viipymättä ilmoitettava todistuksen myöntäneelle hyväksyntäviranomaiselle kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat todistuksen

myöntämisen edellytyksiin. Kyseisen hyväksyntäviranomaisen on päätettävä, onko todistusta tarkistettava vai onko se myönnettävä uudelleen ja tarvitaanko uusia testejä.

Valmistaja on vastuussa sen varmistamisesta, että osien ja varusteiden tuotannossa noudatetaan ja tullaan vastaisuudessakin noudattamaan niitä edellytyksiä, joiden nojalla todistus on myönnetty.

3. Ennen luvan myöntämistä hyväksyntäviranomaisen on tarkistettava, että järjestelyt ja menettelyt, joilla varmistetaan tuotannon vaatimustenmukaisuuden tehokas valvonta, ovat riittävät.

Jos hyväksyntäviranomainen havaitsee, että luvan myöntämisen edellytykset eivät enää täyty, sen on kehotettava valmistajaa toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että osat ja varusteet saatetaan jälleen vaatimusten mukaisiksi. Tarvittaessa sen on peruutettava lupa.

4. Jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisten on ilmoitettava komissiolle erimielisyyksistä, jotka liittyvät 4 kohdassa tarkoitettuihin todistuksiin. Komissio toteuttaa hyväksyntäviranomaisia kuultuaan asianmukaiset toimenpiteet erimielisyyden ratkaisemiseksi ja voi tarvittaessa myös vaatia luvan peruuttamista.

5. Ennen kuin 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu luettelo laaditaan, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa kansalliset säännöksensä, jotka koskevat osia tai varusteita, jotka voivat vaarantaa ajoneuvon turvallisuuden tai ympäristönsuojelun tason kannalta olennaisten järjestelmien asianmukaisen toiminnan.

40 artikla
Ajoneuvojen vetäminen pois markkinoilta

1. Jos valmistajan, jolle on myönnetty kokonaisen ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntä, on asetuksen (EY) N:o 765/2008[37] mukaisesti vedettävä jo myytyjä, rekisteröityjä tai käyttöön otettuja ajoneuvoja pois markkinoilta, koska

– ajoneuvoon asennettu järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö siitä riippumatta, onko se asianmukaisesti hyväksytty tämän asetuksen mukaisesti,

– tai osa, johon ei sovelleta erityisiä vaatimuksia tyyppihyväksyntälainsäädännössä, aiheuttaa vakavan vaaran liikenneturvallisuudelle, työturvallisuudelle, kansanterveydelle tai ympäristönsuojelulle, valmistajan on välittömästi ilmoitettava asiasta ajoneuvon hyväksynnän myöntäneelle hyväksyntäviranomaiselle.

2. Valmistajan on ehdotettava hyväksyntäviranomaiselle asianmukaisia korjaavia toimia, joilla 1 kohdassa tarkoitettu vaara voidaan poistaa. Hyväksyntäviranomaisen on

[37] EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

toimitettava ehdotetut toimenpiteet muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille tiedoksi viipymättä.

Hyväksyntäviranomaisten on varmistettava, että toimenpiteet tosiasiallisesti toteutetaan niiden alueella.

3. Jos kyseinen hyväksyntäviranomainen pitää toimenpiteitä riittämättöminä tai jos niitä ei ole toteutettu riittävän nopeasti, sen on ilmoitettava siitä viipymättä hyväksyntäviranomaiselle, joka on myöntänyt ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän.

Ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän myöntäneen hyväksyntäviranomaisen on sen jälkeen ilmoitettava asiasta valmistajalle. Jos valmistaja ei ehdota ja toteuta tehokkaita korjaavia toimenpiteitä, EU-tyyppihyväksynnän myöntäneen hyväksyntäviranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat suojaustoimenpiteet, jollainen on myös ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän peruuttaminen. Jos ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntä peruutetaan, hyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava siitä valmistajalle, muiden jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisille ja komissiolle kirjatulla kirjeellä tai vastaavalla sähköisellä välineellä 20 työpäivän kuluessa.

41 artikla
Päätöksistä ilmoittaminen ja käytettävissä olevat muutoksenhakukeinot

Jokainen tämän asetuksen säännösten nojalla tehty päätös sekä jokainen EU-tyyppihyväksynnän epäämisen tai peruuttamisen tai rekisteröinnin epäämisen tai myyntikiellon sisältävä päätös on perusteltava yksityiskohtaisesti. Näistä päätöksistä ja asianomaisen jäsenvaltion voimassa olevien lakien mukaisesti käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista ja niille asetetuista määräajoista on ilmoitettava asianosaiselle.

XIV LUKU
KANSAINVÄLISET SÄÄNNÖT

42 artikla
EU-tyyppihyväksyntää varten vaaditut E-säännöt

1. E-sääntöjä, joihin unioni on liittynyt ja jotka luetellaan liitteessä I, on pidettävä ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnän osana samalla tavalla kuin tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjä delegoituja säädöksiä. Niitä on sovellettava liitteessä I olevan taulukon asianmukaisissa sarakkeissa lueteltuihin ajoneuvoluokkiin.

2. Kun unioni on päättänyt soveltaa E-sääntöä pakollisena sääntönä ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntää varten neuvoston päätöksen 97/836/EY[38] 4 artiklan 4 kohdan

[38] EYVL L 346, 17.12.1997, s. 78.

mukaisesti, tämän asetuksen liitteitä muutetaan vastaavasti 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Säädöksessä, jolla tämän asetuksen liitteitä muutetaan, on myös asetettava päivämäärät E-säännön tai sen muutosten pakolliselle soveltamiselle.

43 artikla
E-säännöt ja pieninä sarjoina valmistettavien ajoneuvojen EU-tyyppihyväksyntä

1. Liitteessä I luetellut E-säännöt on katsottava vastaavia delegoituja säädöksiä vastaaviksi, jos niillä on sama soveltamisala ja kohde.

2. Jäsenvaltioiden hyväksyntäviranomaisten on hyväksyttävä kyseisten E-sääntöjen mukaisesti myönnetyt hyväksynnät ja soveltuvin osin asiaankuuluvat tyyppihyväksyntämerkit tämän asetuksen ja sen vastaavien delegoitujen säädösten mukaisesti myönnettyjen vastaavien hyväksyntien ja hyväksyntämerkkien sijasta.

3. Jos yhteisö on päättänyt 1 kohdan tarkoitusta varten soveltaa uutta tai muutettua E-sääntöä, on liitettä I muutettava 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

44 artikla
Vastaavuus muiden sääntöjen kanssa

1. Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tunnustaa yhteisön ja kolmansien maiden välillä tehtyjen monen- tai kahdenvälisten sopimusten puitteissa tässä asetuksessa vahvistettujen, järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden EU-tyyppihyväksyntää koskevien edellytysten tai säännösten vastaavuuden kansainvälisesti tai kolmansissa maissa vahvistettujen menettelyjen kanssa.

2. Tämän asetuksen tai erillisasetusten mukaisesti laadittujen testausselosteiden asemesta voidaan vaihtoehtoisesti käyttää täydellisiä testausselosteita, jotka on annettu liitteessä I lueteltujen, OECD:n yleisten sääntöjen mukaisesti hyväksyttyjen OECD:n yhdenmukaistettujen testiohjeiden mukaisesti.

XV LUKU
TEKNISEN TIEDON TARJOAMINEN

45 artikla
Käyttäjille tarkoitetut tiedot

1. Valmistaja ei saa toimittaa mitään tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäädöksissä tai liitteessä I luetelluissa delegoiduissa säädöksissä annettuihin tietoihin liittyviä teknisiä tietoja, jotka eroavat hyväksyntäviranomaisen hyväksymistä tiedoista.

2. Jos täytäntöönpanosäädöksessä tai liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä delegoidussa säädöksessä niin säädetään, valmistajan on asetettava käyttäjien saataville kaikki asiaan liittyvät tiedot ja tarvittavat ohjeet, joissa kuvataan kaikki ajoneuvon, osan tai erillisen teknisen yksikön käyttöön liittyvät erityisehdot tai -rajoitukset.

Tiedot on annettava sen jäsenvaltion virallisilla kielillä, jossa ajoneuvo on tarkoitus myydä. Tiedot on annettava hyväksyntäviranomaiselta saadun hyväksynnän jälkeen ajoneuvon käyttäjän käsikirjassa.

46 artikla
Osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajille tarkoitetut tiedot

1. Ajoneuvon valmistajan on annettava osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajien käyttöön kaikki tiedot, joita tarvitaan osien tai erillisten teknisten yksiköiden EU-tyyppihyväksyntää varten tai 38 artiklan mukaisen hyväksynnän saamiseksi ja joihin tapauksen mukaan sisältyvät liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä delegoidussa säädöksessä luetellut piirustukset.

Ajoneuvon valmistajalla on oikeus edellyttää osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajilta sitovaa sopimusta, jolla turvataan muiden kuin julkisten, myös teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvien, tietojen luottamuksellisuus.

2. Osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajan, jolla on hallussaan EU-tyyppihyväksyntätodistus, jossa 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetetaan käyttörajoituksia tai asennusta koskevia erityisedellytyksiä taikka molempia, on todistuksen haltijan ominaisuudessa annettava niistä yksityiskohtaiset tiedot ajoneuvon valmistajalle.

Jos liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvässä delegoidussa säädöksessä niin säädetään, osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajan on annettava valmistetun osan tai erillisen teknisen yksikön mukana ohjeita käyttörajoituksista tai asennusta koskevista erityisedellytyksistä taikka molemmista.

XVI LUKU
Ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuus

47 artikla
Valmistajien velvollisuudet

1. Valmistajien on tarjottava ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot itsenäisten toimijoiden käyttöön vapaalla ja standardoidulla tavalla verkkosivustoilla, joilla ne ovat saatavilla vaivattomasti ja nopeasti. Tiedot on erityisesti annettava

saataville tavalla, joka ei ole syrjivä verrattuna siihen, miten tiedot toimitetaan valtuutetuille jälleenmyyjille ja korjaamoille tai annetaan niiden saataville.

Näihin tietoihin on sisällyttävä tiedot, joita tarvitaan osien tai varusteiden asentamiseen ajoneuvoihin.

2. Valmistajien on asetettava ohjekirjat itsenäisten toimijoiden sekä valtuutettujen jälleenmyyjien ja korjaamojen käyttöön.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä vähintään kaikki seuraavista:

a) ajoneuvon yksiselitteinen valmistenumero

b) huoltokäsikirjat korjaus- ja huoltokirjanpito mukaan luettuna

c) tekniset käsikirjat

d) osia ja vianmääritystä koskevat tiedot (kuten mittausten teoreettiset enimmäis- ja vähimmäisarvot)

e) kytkentäkaaviot

f) vianmäärityskoodit (myös valmistajakohtaiset koodit)

g) ajoneuvotyyppiä koskeva ohjelmiston kalibrointitunnus

h) välineistä ja varusteista annetut sekä niiden välittämät tiedot

i) datatietueita koskevat tiedot sekä kaksisuuntaiset valvonta- ja testaustiedot

j) työyksiköt.

4. Tietyn ajoneuvovalmistajan jakelujärjestelmään kuuluvat valtuutetut jälleenmyyjät tai korjaamot on tätä asetusta sovellettaessa katsottava itsenäisiksi toimijoiksi siltä osin kuin ne tarjoavat korjaus- tai huoltopalveluja ajoneuvoille, joiden osalta ne eivät kuulu ajoneuvovalmistajan jakelujärjestelmään.

5. Ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen on oltava aina saatavilla, jollei tietojärjestelmän ylläpito muuta vaadi.

6. OBD-järjestelmän kanssa yhteensopivien varaosien sekä vianmääritykseen käytettävien välineiden ja testilaitteiden valmistamista ja huoltamista varten valmistajan on annettava OBD-järjestelmän ja ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot syrjimättömällä tavalla osien, vianetsintävälineiden tai testilaitteiden valmistajille tai korjaajille.

7. Vaihtoehtoisilla polttoaineilla toimivien traktorien laitteiden suunnittelua ja valmistusta varten valmistajien on annettava OBD-järjestelmän sekä ajoneuvon korjaamiseen ja

huoltamiseen tarvittavat tiedot syrjimättömällä tavalla kaikille vaihtoehtoisilla polttoaineilla toimivien ajoneuvojen käytössä tarvittavien laitteiden asentajille, valmistajille ja korjaajille.

8. Hakiessaan EU-tyyppihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää valmistajan on toimitettava hyväksyntäviranomaiselle todiste tämän asetuksen noudattamisesta siltä osin kuin kyse on tässä artiklassa vaadituista tiedoista.

Jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai ne eivät kyseisenä ajankohtana ole tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisia, valmistajan on annettava todiste kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona tyyppihyväksyntä annetaan.

9. Jos todistetta asetuksen noudattamisesta ei anneta mainitussa määräajassa, hyväksyntäviranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet noudattamisen varmistamiseksi.

10. Valmistajan on asetettava ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen myöhemmät muutokset ja lisäykset saataville verkkosivuillaan samaan aikaan kuin ne annetaan valtuutettujen korjaamoiden käyttöön.

11. Jos ajoneuvon korjaus- ja huoltokirjanpitoa säilytetään ajoneuvon valmistajan keskustietokannassa tai valmistajan puolesta, riippumattomien korjaamojen on saatava kirjanpito maksutta käyttöönsä ja voitava lisätä siihen tiedot suorittamistaan korjaus- ja huoltotoimenpiteistä.

12. Siirretään komissiolle valta antaa 57 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa vahvistetaan yksityiskohtaiset vaatimukset korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudelle ja erityisesti tekniset eritelmät, jotka liittyvät siihen, miten ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot on asetettava saataville.

48 artikla

Velvollisuuksien jakautuminen, kun tyyppihyväksynnän haltijoita on useita

Kun kyse on asteittaisesta tyyppihyväksynnästä monivaiheinen tyyppihyväksyntä mukaan luettuna, kulloisestakin tyyppihyväksynnästä vastaavan valmistajan on vastattava myös asianomaiseen järjestelmään, osaan, erilliseen tekniseen yksikköön tai tiettyyn vaiheeseen liittyvien korjaamiseen tarvittavien tietojen toimittamisesta sekä lopulliselle valmistajalle että riippumattomille toimittajille.

Lopullinen valmistaja vastaa koko ajoneuvoa koskevien tietojen toimittamisesta riippumattomille toimijoille.

49 artikla

Ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saannista perittävä maksu

1. Valmistajat saavat veloittaa kohtuullisen ja kustannuksiin nähden oikeasuhteisen maksun tämän asetuksen piiriin kuuluvien ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saamisesta.

2. Maksu ei ole kohtuullinen eikä oikeasuhteinen, jos se ehkäisee ohjeiden käyttöä jättämällä huomioimatta sen, miten paljon itsenäinen käyttäjä käyttää tietoja. Valmistajan on asetettava ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot käyttöön päivä-, kuukausi- ja vuosikohtaisesti, jolloin tietojen saannista perittävät maksut vaihtelevat tietojen saatavuuden keston mukaan.

50 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomisen, johon valmistaja on syyllistynyt, seuraamuksista ja ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään [*6 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta*] ja ilmoitettava viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

2. Seuraamus on voitava määrätä ainakin seuraavista rikkomustyypeistä:

   a) väärien tietojen antaminen hyväksyntämenettelyn tai markkinoilta pois vetämiseen johtavan menettelyn kuluessa

   b) testitulosten väärentäminen tyyppihyväksynnän tai käytössä olevien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden osalta

   c) sellaisten tietojen tai teknisten erittelyjen ilmoittamatta jättäminen, jotka saattaisivat johtaa markkinoilta pois vetämiseen tai tyyppihyväksynnän peruuttamiseen

   d) estolaitteiden käyttäminen

   e) kieltäytyminen antamasta tietoja käytettäviksi.

XVII LUKU
TUTKIMUSLAITOSTEN NIMEÄMINEN JA ILMOITTAMINEN

51 artikla
Tutkimuslaitosten nimeäminen

1. Kansallisten viranomaisten tämän artiklan soveltamista varten nimeämien tutkimuslaitosten on noudatettava tämän asetuksen säännöksiä.

2. Tutkimuslaitosten on tehtävä itse testit, joita edellytetään tässä asetuksessa tai jossakin liitteessä I luetellussa säädöksessä määritettyjä hyväksyntiä tai tarkastuksia varten, tai valvottava tällaisten testien tekemistä, paitsi jos vaihtoehtoiset menettelyt sallitaan. Tutkimuslaitokset eivät saa tehdä testejä tai tarkastuksia, joita varten niitä ei ole asianmukaisesti nimetty.

3. Tutkimuslaitokset kuuluvat asiantuntemuksensa mukaan yhteen tai useampaan seuraavista viidestä toimintaluokasta:

   a) luokka A: tutkimuslaitokset, jotka tekevät omissa tiloissaan tässä asetuksessa ja liitteessä I luetelluissa säädöksissä tarkoitetut testit

   b) luokka B: tutkimuslaitokset, jotka valvovat tässä asetuksessa ja liitteessä I luetelluissa säädöksissä tarkoitettuja, valmistajan tai kolmannen osapuolen tiloissa tehtäviä testejä

   c) luokka C: tutkimuslaitokset, jotka arvioivat ja seuraavat säännöllisesti valmistajan menettelyjä tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvomiseksi

   d) luokka D: tutkimuslaitokset, jotka valvovat tai tekevät testejä tai tarkastuksia tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä

   e) luokka E: yksittäishyväksynnistä vastaavat tutkimuslaitokset.

4. Tutkimuslaitosten on osoitettava, että niillä on asianmukainen osaaminen ja erityiset tekniset tiedot sekä toteen näytetty kokemus tämän asetuksen ja liitteessä I lueteltujen säädösten soveltamisalaan kuuluvilla erityisaloilla. Tutkimuslaitosten on noudatettava delegoidussa säädöksessä vahvistettuja standardeja, jotka liittyvät niiden toimiin. Noudattamista ei kuitenkaan vaadita 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn viimeisessä vaiheessa.

5. Hyväksyntäviranomainen voidaan nimetä tutkimuslaitokseksi yhdellä tai useammalla 3 kohdassa mainitulla toiminta-alalla.

6. Valmistaja tai sen puolesta toimiva alihankkija voidaan nimetä tutkimuslaitokseksi ainoastaan luokan A toimia varten siltä osin kuin kyse on teknisistä vaatimuksista,

joiden osalta tämän asetuksen nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä sallitaan itsetestaus.

7. Muita kuin 6 kohdan mukaisesti nimettyjä kolmansien maiden tutkimuslaitoksia voidaan ilmoittaa 53 artiklassa säädetyssä tarkoituksessa ainoastaan unionin ja kyseisen kolmannen maan kahdenvälisen sopimuksen perusteella.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 57 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa vahvistetaan ne vaatimukset, joita tutkimuslaitosten on noudatettava, ja menettely tutkimuslaitosten arviointia varten, jotta voidaan varmistaa, että kyseisten laitosten toiminta yltää samalle korkealle tasolle kaikissa jäsenvaltioissa.

52 artikla
Tutkimuslaitosten osaamisen arviointi

1. Edellä 51 artiklassa tarkoitettu osaaminen on osoitettava toimivaltaisen viranomaisen laatimalla arviointiraportilla. Tähän voi kuulua akkreditointielimen myöntämä akkreditointitodistus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun raportin perustana oleva arviointi on tehtävä niiden säännösten mukaisesti, jotka vahvistetaan tämän asetuksen nojalla 51 artiklan 8 kohdan mukaisesti hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä. Arviointiraportti on tarkistettava viimeistään kolmen vuoden kuluttua.

3. Arviointiraportti on pyynnöstä toimitettava komissiolle.

4. Tutkimuslaitokseksi nimettäväksi aiotun hyväksyntäviranomaisen on osoitettava vaatimustenmukaisuus asiakirjatodistein. Nämä asiakirjatodisteet voivat koostua arvioinnista, jonka suorittavat arvioitavasta toiminta-alasta riippumattomat tarkastajat. Tarkastajat voivat olla samasta organisaatiosta, kunhan heitä koskeva hallinnointi on riippumaton arvioitavaa toimintaa suorittavasta henkilökunnasta.

5. Valmistajan tai tämän puolesta toimivan alihankkijan, joka on nimetty tutkimuslaitokseksi, on noudatettava tämän artiklan asiaa koskevia säännöksiä.

53 artikla
Ilmoitusmenettelyt

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin nimetyn tutkimuslaitokseen nimi, osoite, sähköpostiosoite, vastuuhenkilöt sekä toimintaluokat. Niiden on myös ilmoitettava myöhemmistä muutoksista näihin tietoihin. Ilmoituksessa on todettava, minkä liitteessä I lueteltujen aiheiden osalta tutkimuslaitokset on nimetty.

4. Tutkimuslaitos voi hoitaa 50 artiklassa kuvattuja toimintoja tyyppihyväksyntää varten sen jäsenvaltion puolesta, joka sen on nimennyt, vain siinä tapauksessa, että siitä on tehty etukäteen ilmoitus komissiolle.

5. Useat jäsenvaltiot voivat nimetä ja ilmoittaa saman tutkimuslaitoksen siitä riippumatta, millä toiminta-alalla se toimii.

6. Jos jonkin liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvän säädöksen soveltamiseksi on nimettävä tietty organisaatio tai toimivaltainen elin, jonka toiminta ei sisälly 51 artiklassa tarkoitettuihin toimintaluokkiin, on tehtävä tämän artiklan säännösten mukainen ilmoitus.

7. Komissio julkaisee verkkosivustollaan luettelon ja yksityiskohtaiset tiedot hyväksyntäviranomaisista ja tutkimuslaitoksista.

XVIII LUKU
TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET JA SÄÄDÖSVALLAN SIIRTÄMINEN

54 artikla
Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio vahvistaa yhtenäiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanolle antamalla 55 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat täytäntöönpanotoimenpiteet:

1. tyyppihyväksyntämenettelyihin liittyvien järjestelyjen yksityiskohdat tämän asetuksen 10 artiklan 6 kohdan mukaisesti

2. valmistusasiakirjojen ja ilmoituslomakkeen mallit tämän asetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti

3. EU-tyyppihyväksyntätodistusten numerointijärjestelmä tämän asetuksen 15 artiklan mukaisesti

4. EU-tyyppihyväksyntätodistuksen malli tämän asetuksen 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti

5. järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön EU-tyyppihyväksyntien luettelon malli tämän asetuksen 16 artiklan 5 kohdan mukaisesti

6. sovellettavien vaatimusten tai säädösten luettelon malli tämän asetuksen 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti

7. tuotannon vaatimustenmukaisuuteen liittyvien järjestelyjen yksityiskohdat tämän asetuksen 19 artiklan mukaisesti

8. vaatimustenmukaisuustodistuksen malli tämän asetuksen 24 artiklan mukaisesti

9. EU-tyyppihyväksyntämerkin malli tämän asetuksen 25 artiklan mukaisesti.

55 artikla
Komitea

1. Komissiota avustaa komitea, johon viitataan nimityksellä ’tekninen komitea – maatalousajoneuvot’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

56 artikla
Liitteiden muuttaminen

1. Komissio voi tehdä tämän asetuksen liitteisiin muutoksia delegoiduilla säädöksillä 57, 58 ja 59 artiklan mukaisesti.

2. Kun päätöstä 97/836/EY sovellettaessa hyväksytään uusia E-sääntöjä tai muutoksia nykyisiin E-sääntöihin, joihin unioni on liittynyt, komissio muuttaa tämän asetuksen liitettä I delegoidulla säädöksellä 57, 58 ja 59 artiklan mukaisesti.

57 artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 18 artiklan 7 kohdassa, 38 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 47 artiklan 10 kohdassa, 51 artiklan 8 kohdassa ja 56 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 58 ja 59 artiklassa säädettyjä ehtoja.

58 artikla
Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 18 artiklan 7 kohdassa, 38 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 47 artiklan 10 kohdassa, 51 artiklan 8 kohdassa ja 56 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

59 artikla
Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseistä päivää ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä, delegoitu säädös tulee voimaan päivänä, joka mainitaan sen säännöksissä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

XIX LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

60 artikla
Siirtymäsäännökset

1. Tällä asetuksella ei mitätöidä ajoneuvolle, järjestelmälle, osalle tai erilliselle tekniselle yksikölle ennen 64 artiklan 2 kohdassa mainittua päivämäärää myönnettyä EU-tyyppihyväksyntää.

2. Hyväksyntäviranomaisten on edelleen myönnettävä laajennuksia kyseisten ajoneuvojen, järjestelmien, osien tai erillisten teknisten yksiköiden hyväksyntiin direktiivin 2003/37/EY ja 56 artiklan 2 kohdassa lueteltujen direktiivien mukaisesti.

61 artikla
Kertomus

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018 ilmoitettava komissiolle tässä asetuksessa säädettyjen tyyppihyväksyntämenettelyjen soveltamisesta ja erityisesti monivaiheisen prosessin soveltamisesta.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella komissio antaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

62 artikla
Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 2003/37/EY sekä direktiivit 74/347/ETY, 76/432/ETY, 76/763/ETY, 77/537/ETY, 78/764/ETY, 80/720/ETY, 86/297/ETY, 86/298/ETY, 86/415/ETY, 87/402/ETY, 2000/25/EY, 2009/57/EY, 2009/58/EY, 2009/59/EY, 2009/60/EY, 2009/61/EY, 2009/63/EY, 2009/64/EY, 2009/66/EY, 2009/68/EY 2009/75/EY, 2009/76/EY ja 2009/144/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.

2. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja direktiivin 2003/37/EY tapauksessa ne luetaan liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

63 artikla
Direktiivin 2006/42/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2006/42/EY 1 artiklan 2 kohdan e alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

”– maatalous- ja metsätraktoreihin lukuun ottamatta näihin ajoneuvoihin kiinnitettyjä koneita,”.

64 artikla
Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

2. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […].

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
[...]	*[.*

LIITE I – Luettelo vaatimuksista ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntää varten

Nro	Artikla	Kohde	Asiakirjaviite	*MV*	Ajoneuvoluokat									
					T1	T2	T3	T 4.1	T 4.2	T 4.3	T 5	C	R	S
1	7.2(a)	Polttoainesäiliö			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
2	7.2(b)	Suurin nopeus			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
3	7.2(b)	Jarrut		-/Y	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	7.2(b)	Vakaus			NA	NA	NA	X	NA	NA	X	NA	NA	NA
5	7.2(b)	Ohjaus	ECE 79 REV2	Y	X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
6	7.2(b)	Perävaunun jarrukytkentä			X	X	X	X	X	X	X	I	X	X
7	7.2(b)	Kierrosnopeuden rajoitin			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
8	7.2(b)	Nopeuden-rajoittimet			NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA	NA
9	7.2(b)	Peruutusvaihde ja nopeusmittari			NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA	NA
10	7.2(c)	Näkyvyysalue ja tuulilasin-pyyhkimet	ECE 71	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
11	7.2(c)	Ikkunat	ECE 43 Rev2 Am3 Sup11		X	X	X	X	X	X	NA	I	NA	NA
12	7.2(c)	Ikkunat (T5)	92/22/ETY	X	NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA	NA
13	7.2(c)	Taustapeilit			X	X	NA	X	X	X	X	I	NA	NA
14	7.2(d)	Valaisimet ja merkkivalolaitteet	ECE 1 Rev4 Am5; ECE 3 Rev3 Am1 Sup11; ECE 4 Rev4 Sup14; ECE 6 Rev4 Sup17; ECE 7 Rev4 Sup15; ECE 8 Rev4; ECE 19 Rev5 Sup1; ECE 20 Rev3; ECE 23 Rev2 Sup15; ECE 38 Rev2 Sup14; ECE 98 Rev1	Y	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

			Sup11											
15	7.2(d)	Valaistuslaitteet	ECE 86 Am3 Sup4		X	X	X	X	X	X	X	I	X	X
16	7.2(g)	Sähkö-magneettinen yhteensopivuus	ECE 10 Rev3	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
17	7.2(h)	Äänimerkin-antolaite	ECE 28 Am3	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
18	7.2(k)	Rekisterikilpi			X	X	X	X	X	X	X	I	X	X
19	7.2(k)	Pakollinen kilpi			X	X	X	X	X	X	X		X	X
20	7.2(l)	Mitat ja perävaunun massa			X	X	X	X	X	X	X	I	X	X
21	7.2(l)	Suurin massa kuormitettuna			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22	7.2(l)	Vastapainot			X	X	NA	X	X	X	X	I	NA	NA
23	7.2(n)	Alleajosuojat			NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA
24	7.2(o)	Sivusuojaus			NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	X	NA
25	7.2(p)	Kuormalavat			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
26	7.2(q)	Kytkentä- ja peruutuslaitteet			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
27	7.2(r)	Hallintalaitteet			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
28	7.2(s)	Renkaat	ECE 106 Am5 Sup6		X	X	X	X	X	X	X	NA	X	X
29	7.2(t)	Sähkö-magneettinen yhteensopivuus	ECE 10 Rev3	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
30	8.2(a)	ROPS-rakenteet	OECD:n testiohje 3, 2010		X	NA	NA	X	X	X	X	NA	NA	NA
31	8.2(a)	ROPS-rakenteet	OECD:n testiohje 8, 2010		NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA
32	8.2(a)	ROPS-rakenteet	OECD:n testiohje 4,		X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA

		(staattiset testit)	2010											
33	8.2(a)	ROPS-rakenteet, eteen asennetut (kapearaiteiset traktorit)	OECD:n testiohje 6, 2010		X	X	X	NA	NA	NA	X	X	NA	NA
34	8.2(a)	ROPS-rakenteet, taakse asennetut (kapearaiteiset traktorit)	OECD:n testiohje 7, 2010		NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA	NA
35	8.2(b)	Putoavilta esineiltä suojaavat rakenteet (FOPS)	OECD:n testiohje 10, 2010		X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
36	8.2(c)	Matkustajan istuimet			X		X	X	X	X	X	I	NA	NA
37	8.2(d)	Sisäpuolinen äänitaso			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
38	8.2(e)	Kuljettajan istuin			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
39	8.2(f)	Ohjaustila ja pääsy ohjauspaikalle			X		X	X	X	X	X	I	NA	NA
40	8.2(g)	Voimanotto-laitteet			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
41	8.2(i)	Vetävien osien suojaus			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
42	8.2(j)	Turvavöiden kiinnityspisteet	OECD:n testiohjeet 3, 4, 6, 7, 8; 2010		X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
43	8.2(k)	Turvavyöt			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
44	8.2(l)	Kuljettajan suojaaminen ohjaamoon tunkeutuvilta esineiltä (OPS)			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
45	8.2(m)	Vaaralliset aineet			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
46	8.2(n)	Käyttäjän käsikirja			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
47	9.2(a)	Päästöt	97/68/EY		X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
48	9.2(b)	Ulkoinen äänitaso	ECE 51 Rev1 Am4	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA

Selitykset:

X = sovelletaan

I= identtinen T:n kanssa luokan mukaan

Y = soveltuvat moottoriajoneuvoja koskevat säädökset hyväksytään vastaavina

NA = ei sovelleta

MV = soveltuvia direktiivissä 2007/46/EY mainittuja moottoriajoneuvoihin liittyviä direktiivejä voidaan soveltaa vastaavina.

LIITE II – Pienten sarjojen ja sarjan viimeisten ajoneuvojen enimmäismäärät

1 osa – Pienten sarjojen enimmäismäärät

Jäsenvaltiossa vuosittain rekisteröitävien, myytävien tai käyttöön otettavien samaa tyyppiä olevien ajoneuvojen yksikkömäärä ei saa ylittää seuraavia ajoneuvoluokkakohtaisia enimmäismääriä.	
Ajoneuvoluokka	Yksikkömäärä (tyyppiä kohti)
T	150
C	50
R	75
S	50

2 osa – Sarjan viimeisten ajoneuvojen enimmäismäärät

14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti jäsenvaltiossa käyttöön otettavien yhtä tai useampaa tyyppiä olevien ajoneuvojen enimmäismäärä saa olla enintään 10 prosenttia kahtena edellisvuotena kyseisessä jäsenvaltiossa käyttöön otettujen kaikkien asianomaisten tyyppien mukaisten ajoneuvojen lukumäärästä kuitenkin siten, että kyseinen enimmäismäärä ei voi olla alle 20.

Tämän menettelyn mukaisesti käyttöön otettavien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuustodistuksessa on oltava siitä erityinen maininta.

LIITE III – Vastaavuustaulukko

(56 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi 2003/37/EY	Tämä asetus
–	1 artikla
1 artikla	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	10 ja 11 artikla
4 artikla	12 artikla
5 artikla	18–21 artikla
6 artikla	23 ja 24 artikla
7 artikla	31–33 artikla
8 artiklan 1 kohta 8 artiklan 2 kohta	25 artiklan 1 kohta 27, 28 ja 32 artikla
9 artikla	27 ja 28 artikla
10 artikla	32 artikla
11 artikla	25 ja 26 artikla
12 artikla	40 ja 41 artikla
13 artikla	5, 12 ja 16 artikla
14 artikla	35 artiklan 5 kohta
15 artikla	XII luku
16 artikla	35 artiklan 2 kohta
17 artikla	35 artiklan 3 kohta
18 artikla	38 artikla
19 artikla	48 artikla
20 artikla	49 artikla
21 artikla	4 artikla + VII luku

22 artikla	–
23 artikla	2 artiklan 3 kohta
24 artikla	56 artikla
-	57 artikla
25 artikla	58 artikla
26 artikla	–